

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

1-2

LETO 2018

LETNIK LXXVII

ISSN 0350-4573

Zimska spokojnost (foto anja)

Ribiški sejmi v letu 2018

Februar

15. – 18.2. FeHoVa – Mednarodni sejem lova, ribolova in orožja, Budimpešta, Madžarska
22. – 25.2. DIE HÖHE JAGD & FISCHEREI&OFFROAD – Mednarodni sejem lova, ribolova in terenskih vozil, Salzburg, Avstrija
24. – 26.2. PESCARO SHOW – Mednarodni sejem ribolova, Vicenza, Italija

Marec

16. – 18.3. Mednarodni sejem ribiške opreme, Brno, Češka
22. – 25.3. Sejem opreme za ribolov in aktivno bivanje v naravi, Novi Sad, Srbija
23. – 24.3. THE LONDON FLY FISHING FAIR – Mednarodni sejem muharjenja, London, Anglija

April

14. – 15.4. EWF – Mednarodni muharski sejem, grad Fürstfeldbrück pri Münchnu, Nemčija

Junij

28. – 30.6. EFTTEX – Evropski poslovni sejem ribiške opreme, Amsterdam, Nizozemska

September

4. – 7.10. LORIST – Mednarodni sejem lova, ribolova in športa, Novi sad, Srbija

December

6. – 9.12. PFERD & JAGD – Mednarodni sejem konjeniškega športa, lova in ribolova, Hannover, Nemčija

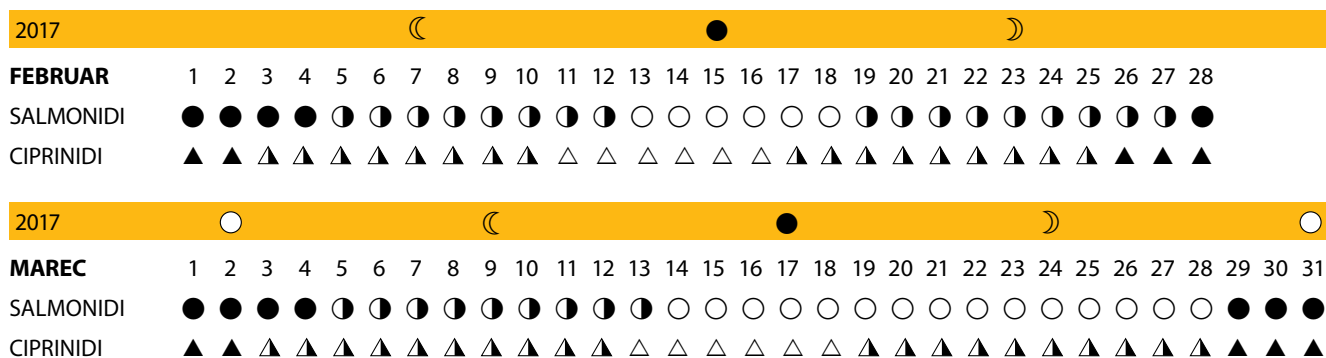
Objavljeni pregled ni popoln spisek sejmov na temo ribištva, ribiške opreme in ribolovnega turizma, ki jih pripravljajo sejemske hiše v Evropi. Večinoma so to sejmi v sosednjih ali bližnjih evropskih državah, ki so z vidika obiska za naše bralce najbolj zanimivi ali pa evropsko pomembni sejmi. To so sejmi, namenjeni širokemu občinstvu in neposredni prodaji. Drugačen je sejem EFTTEX, ki je namenjen le poslovnim obiskovalcem in ga vsako leto v drugi evropski državi prireja evropsko združenje proizvajalcev ribiške opreme EFTTA.

Pregled sejmov je narejen na podlagi razpoložljivih sejmskih koledarjev, ki so jih objavili posamezni organizatorji sejmov. Ker med letom pogosto nastajajo spremembe in celo odpovedi posameznih prireditev, bralcem svetujemo, naj pred odhodom na sejem pri organizatorju sejma ali na njegovi spletni strani še enkrat preverijo termin.

Izbor pripravil:
Borut Jerše

IZBERITE SI NAJUSPEŠNEJŠI DAN ZA RIBOLOV

NA OSNOVI HERSCHLOVEGA VREMENSKEGA KLJUČA VAM SVETUJEMO NAJPRIMERNEJŠE DNI ZA USPEŠEN RIBOLOV:

LEGENDA: SALMONIDI ● DOBER ULOV ○ SREDNI ULOV ○ SLAB ULOV CIPRINIDI ▲ DOBER ULOV ▲ SREDNI ULOV △ SLAB ULOV

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 2974.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen številki
1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo:
(01) 256 12 97
tajništvo:
(01) 256 12 94
041 738 849
telefaks:
(01) 256 12 95
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:
Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si
sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si
tajništvo RZS
tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si
računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si
uredništvo glasila Ribič
glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
odgovorni urednik:
Igor Holy

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

Člani:
prof. dr. Vlasta Jenčič, Borut Jerše,
Lenart Levičar Bahtijari, Tone Škrbec,
Jure Ušeničnik

ČASOPISNI SVET:
predsednik:
dr. Tomo Korošec

Člana:
dr. Jože Ocvirk, dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Marjetka Šivic

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.100 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Vsebina

SEJMI

Ribiški sejmi v letu 2018

- Borut Jerše 2
Izberite si najuspešnejši dan za ribolov 2

AKTUALNO

Moja zmaga proti hrvaški birokraciji: zaključek

- Janez Čepļjak 4
Vzpostavitev institucije varuha narave se ne bomo odpovedali 4
Mag. Igor Miličič 4

DOGODKI

Predstavitve delovanja RZS in LZS v letu 2017

- Lenart Levičar Bahtijari 5
Med prejemniki plaketa Prostovoljec leta 2017 tudi Samo Novak 6
Igor Holy 6

OHRANIMO NARAVO

Ujemite naravo!: zbranih 10.000 fotografij

- Marijan Govedič, mag. Igor Miličič 7

RIBIŠTVO

Končana prenova ribogojnice na Obrhu

- Borut Jerše 9
Dihanje pri ribah 10
Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med. 10

REPORTAŽE

Mehkoustni postvri v Neretvi se obetajo boljši časi

- Dr. Jože Ocvirk 12

ČUDOVITI RIBIŠKI DNEVI

Dva ribolovna dneva

- Lenart Levičar Bahtijari 15

SVETOVNA PRVENSTVA

Izjemen uspeh slovenske članske ekipe

- Tomu Sotenšek 18
Deseto mesto Sloveniji 20
Jure Osolin 20

MEDNARODNA PRVENSTVA

Zmaga Italiji, Sloveniji 19. mesto

- Jože Šmejc 21

DRŽAVNA PRVENSTVA

Uspeh favoritov in povratnikov

- Jože Šmejc 23

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

Gospodarjenje z mejnimi deli rek ali zakaj bi bila meja ovira

- Bojan Lévai 27

RIBIČI PIŠEJO

Silvestrski krap iz Rače 3

- Dr. Tomaž Lavrič 28

EN DAN Z RIBIČI

Med sulčarji v Mozirju

- Lenart Levičar Bahtijari 29

MUHARSKI KOTIČEK

Izbira muharice po lastnem okusu

- Tomaž Modic 32

MLADI RIBIČ

MLADI RIBIČ Jaka se predstavi

- Nuša Božičnik 34

V SPOMIN

Janko Tavčar

- 36

Jožef - Jože Simerl

- 36

Martin Šušteršič

- 36

OBVESTILA

Ponudba zaroda mladice potočne postvri za leto 2018

- Janko Troha 37

Popravek – dopolnilo

- 37

RIBIČI KUHAJO

Mariniran file rdeče postvri z zelenim jabolkom in kaprami ter postvri file s panceto in ikrami v pehtranovi omaki

- Borut Jerše 38

KAPITALNI ULOVI

- 39

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:

glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si,

izpis prispevka pa z običajno pošto na naslov uredništva.

Prispevke za glasilo Ribič je treba poslati uredništvu trideset (30) dni pred izidom, nujna obvestila pa dvajset (20) dni pred izidom.

Poslanih prispevkov ne vračamo, razen na avtorjevo željo. Izvirnike hranimo 15 dni od objave v glasilu.

Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Nenaročene prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo. Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovo zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

Uredništvo

Moja zmaga proti hrvaški birokraciji: zaključek

V lanski deseti številki glasila Ribič je bil v rubriki Pisma bralcev objavljen moj prispevek o rešitvi moje pritožbe zoper R Hrvaško zaradi diskriminatorne obravnave ribičev – državljanov drugih evropskih članic pri izvajanju rekreacijskega ali športnega ribolova v priobalnem morju R Hrvaške.

Na podlagi oprostivne sodbe sodnika za prekrške Mali Lošinj sem od pristojnih hrvaških organov zahteval vračilo plačane kazni in postopkovnih stroškov, oboje z vključenimi obrestmi do dneva vračila.

Postopek sem urejal preko slovenskega centra SOLVIT¹, ki deluje v okviru Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo R Slovenije v želji, da pri hrvaškem SOLVIT-u dosežejo čimprejšnje vračilo plačane kazni in stroškov postopka. »Oborožil« sem jih z vso dokumentacijo, od samega izreka kazni in njenega plačila do moje pritožbe na kazen, oprostilne sodbe in uradnih stališč Evropske komisije.

Lani so me junija iz slovenskega SOLVIT-a obvestili, da je hrvaška stran pripravljena plačati 525,39 kune in in naj preverim točnost svojega transakcijskega računa, na katerega naj bi mi vrnilo navedeni znesek. Z velikim veseljem sem jim potrdil tako številko mojega TRR kot tudi znesek vračila s prošnjo, naj hrvaška stran ob vračilu navede tudi, koliko je obresti, upoštevano na dan vračila.

In sem čakal ... Na svoji banki sem občasno spraševal o morebitnem finančnem prilivu, vendar nič.

Končno mi je 26. julija 2017 banka sporočila, da je na moj TTR prispelo plačilo

hrvaškega Ministrstva za finance v višini 12,44 evra. Hitro sem izračunal, da navedeni znesek ne pokriva niti plačane kazni niti stroškov postopka, če pa pokriva zamudne obresti, pa zopet nisem vedel, do kdaj so obračunane in po kakšni stopnji. O tem prilivu sem takoj seznanil slovenski SOLVIT s prošnjo, naj po svojih zvezah ugotovijo, kaj je na stvari, in da prosim za podrobnejše pojasnilo omenjenega vračila.

Seveda je bil to čas dopustov, pa sem kljub temu občasno vprašal SOLVIT, ali se je že kaj premaknilo. Odgovori so bili v pomenu, da so s hrvaškimi kolegi na zvezi in da skušajo zadevo urediti čim prej.

Zopet so minevali dnevi in tedni, dokler me ni 6. novembra 2017 prijetno presenetilo pismo Ministrstva za finance R Hrvaške. V njem je bil sklep hrvaškega MF – Državne zakladnice – Sektorja za izvajanje državnega proračuna, da se prizna moja zahteva za vračilo 433,32 kune (plačana kazen in postopkovni stroški) ter da se naloži Finančni agenciji Zagreb kot izvajalcu plačila, da navedena sredstva iz hrvaškega državnega proračuna nakaže hrvaškemu Ministrstvu za kmetijstvo, ki naj mi navedena sredstva tudi vrne. Rok za izvedbo tega sklepa ni bil nikjer naveden.

Moja banka me je 28. novembra 2017 obvestila o prilivu 57,26 € kot vračilo denarne kazni. Končno!

Novo pa me je začudilo vračilo v evrih, saj ima R Hrvaška uradno valuto kuno, moje plačilo je bilo prav tako plačano v kunah in sem zato tudi pričakoval vračilo v omenjeni valuti. Dejstvo je, da me je

plačilo v kunah za kazen in postopkovne stroške stalo dvakrat po 7 € ali skupno 14 €, če pa bi plačal v evrih, bi bil moj strošek le dvakrat 1,85 € ali skupno 3,70 €.

Hiter izračun vrnjenih sredstev predhodnih 12,44 € in sedanjih 57,26 € oziroma skupno 69,70 €, preračunano po srednjem tečaju (1 € = 7,400087 HRK) je 515,79 HRK, kar je nekaj manj, kot po prvotnem hrvaškem obvestilu o vračilu (525,39 HRK). Razlika je dobrih 10 kun oziroma 1,5 €, kar pa je ob vseh drugih stroških, ki sem jih imel z mojim bojem s hrvaško birokracijo, nepomembno.

Tako končujem to epopejo, s katero sem želel seznaniti čim širši krog, predvsem ribičev, pa tudi drugih, da so tudi majhne zmage zadoščanje, če drugega ne, pa meni za dušo.

Lep ribiški pozdrav vsem, ki si bodo krajšali čas ob hrvaškem morju in priporočilo, naj si pravočasno nabavijo letne ribolovne dovolilnice, ki si jih za leto 2018 lahko kupijo že od 1. decembra 2017 naprej.

Janez Čepelj, univ. dipl. inž. agr.

¹ Mreža SOLVIT je storitev, ki jo ponuja javna uprava vsake države EU ter Islandije, Lihtenštajna in Norveške. SOLVIT lahko pomaga, kadar javni organi v drugi državi EU kršijo pravice državljanov in podjetij EU ali kadar zadeva (še) ni predana sodišču (pomaga pa lahko pri upravnih pritožbi).

Centri SOLVIT si prizadevajo poiskati rešitev v desetih tednih, šteto od dneva, ko zadevo prevzame center SOLVIT v državi, kjer so se pojavile težave.

Vzpostavitev inštitucije varuha narave se ne bomo odpovedali

Ribiška zveza Slovenije je ob podpisu predloga za vključitev institucije varuha narave v obstoječi Zakon o ohranjanju narave aprila lani prevzela enoletno vodenje Skupine nevladnih organizacij za trajnostni razvoj. V tej skupini smo združene Čebelarstva Slovenije, Kinološka zveza Slovenije, Planinska zveza Slovenije, Lovska zveza Slovenije, Turistična zveza Slovenije in RZS. Skupina, ki s svojim članstvom premore več kot 200.000 članov, je bila ustanovljena leta 2009 na pobudo LZS in RZS, njen namen pa je varovanje narave in njenih občutljivih ekosistemov.

Na zadnjem sestanku skupine 29. novembra 2017 so predstavniki zvez članic obravnavali vprašanje vzpostavitve inštituta varuha narave po zgledu drugih zahodnoevropskih držav, vprašanje lastninjenja kmetijskih zemljišč ter skupnih aktivnosti v letu 2018, ki je označeno kot leto povezovanja turizma in kulture. Prisotni predstavniki zvez so se strinjali, da je bil odgovor Vlade RS in Ministrstva za

okolje, s katerim je bila zavrnjena omenjena pobuda za vzpostavitev varuha narave, nesprejemljiv. Prav pri posegih v naravo se dogaja veliko nepravilnosti, katerim so članice zveze priča že dolgo in so državne organe nenehno opozarjale nanje. Tudi minulo leto je, sicer s skrajnimi primeri, kot je bil požar v vrhniškem podjetju Kemis, pokazalo na jasne pomanjkljivosti državnega sistema varovanja okolja.

Zaradi naštetega bodo članice Skupine nadaljevale z aktivnostmi pridobivanja podpore, da bi tudi Slovenija dobila svojo varuha narave.

Pri vprašanju problematike lastninjenja kmetijskih zemljišč, ki najbolj pesti lovce in planince, se je pokazalo, da želi država prevzeti zemljišča v lasti društev (in kot taka vpisana v zemljiško knjigo) brez kakršnega koli povračila. Predstavniki

Predstavitev delovanja RZS in LZS v letu 2017

Ribiška zveza Slovenije in Lovska zveza Slovenije sta tako kot vsako leto tudi letos širši javnosti predstavili svoje delo v minulem letu, letu 2017, in načrte za naprej. Novinarska konferenca je potekala v torek, 5. decembra 2017, med vožnjo po Ljubljani z ladjico Lea.

Najprej sta delo svojih organizacij predstavila oba predsednika. **Dr. Miroslav Žaberl**, predsednik RZS, je izpostavil težave onesnaženja potoka Tojnica na Vrhniki, predvsem prepočasno delovanje državnih organov glede vpliva nesrečnega dogodka na ribe, ter na nedelovanje meddržavne komisije, ustanovljene za reševanje težav kaljenja reke Drave z muljem zaradi čiščenja avstrijskih HE. Izpostavil je še nekaj pozitivnih dogodkov. Med njimi najprej uspešno izvedbo muharskega svetovnega prvenstva za mladince, ki je potekalo na Savinji. Izrazil je tudi načelno zadovoljstvo ribičev z odločitvijo MOP, ki je potrdilo petletno dovoljenje za poseg v populacijo velikega kormorana, poudaril pa je, da si ribiči želimo trajnejših rešitev. Z vidika varovanja voda je izpostavil zgledno sodelovanje med ribiškimi čuvaji in policisti.

Predsednik LZS **mag.**

Predstavniki Ribiške zveze Slovenije in Lovske zveze Slovenije med tiskovno konferenco, ki je tradicionalno potekala med vožnjo z ladjico po Ljubljani.

državnega Sklada kmetijskih zemljišč se niso pripravljali odzvati na predstavljene argumente. V sodni obravnavi je tako že kar nekaj primerov lovskih in planinskih zemljišč ter domov na takih zemljiščih, zato so se prisotni predstavniki strinjali, da je to vprašanje treba rešiti čim prej, zato bodo letos to vprašanje naslovili na najvišje državne naslove.

Na pobudo Turistične zveze Slovenije so se predstavniki preostalih članic strinjali, da bi bilo treba Skupino in delovanje vseh zvez članic predstaviti širši slovenski javnosti na osrednjem dogodku. Povezovalni dogodek predstavitve bi bila med članicami dogovorjena tema, katere rdeča nit bi bila predstavitev vseh nevladnih aktivnosti. Tak dogodek članic Skupine naj bi sčasoma postal tradicionalen in javnost vseskozi opozarjal na pomen nevladnega prostovoljnega dela za celotno državo in družbo.

Mag. Igor Miličič,
sekretar RZS

Lado Bradáč je zbranim predstavil problematiko načrtovanega povečanja odvzema nekaterih vrst divjadi (predvsem jelenjadi) in velikih zveri, ki ne temeljijo na znanstvenih dognanjih in metodah. Iz tega razloga jim LZS utemeljeno nasprotuje. Lovci posebno pozornost namenjajo opozarjanju in pripravi na morebitno nevarnost afriške prašičje kuge, ki se neizogibno bliža Sloveniji. Nadalje je omenil Pred-

sodbo Upravnega sodišča v primeru RD Pesnica, ki je ugotovilo napačno oceno stanja in uradnikom odredilo popravke višine zaračunanega povračila.

Dr. Boštjan Pokorny, predsednik Strokovno-znanstvenega sveta pri RZS in dekan Visoke šole za varstvo okolja, je predstavil problematiko načrtovanja oziroma upravljanja z jelenjadjo v Sloveniji ter pomembnost upravljanja z divjadjo oziroma poseganja v populacijo na podlagi znanstvenih dognanj in metod. Pri načrtovanju upravljanja oz. poseganja v populacijo jelenjadi je v letu 2017 nastal popoln odklon od strokovnega delovanja, upoštevanja različnih kazalnikov in podatkov o stanju v populacijah in od ustrezne komunikacije med različnimi deležniki, ki bi omogočili ustrezno ukrepanje.

Sekretar RZS, **mag. Igor Miličič**, je ob zaključku projekta Ujemite naravo! v sodelovanju s Centrom za

log Ministrstvu za okolje in prostor za vzpostavitev instituta varuha narave, ki ga je pripravila Skupina nevladnih organizacij za trajnostni razvoj, ki jo sestavljajo Ribiška, Lovska, Planinska, Čebelarska, Turistična in Kinološka zveza ter Zveza tabornikov Slovenije. Predsednik LZS je predstavil še nekatere redne letne aktivnosti, med njimi Slovenski lovski dan, ki je leta 2017 potekal na temo Stanje in upravljanje populacije divjadi – primerjava med Slovenijo in tujino, četrti Dobrodelni ples, številne razstave v Zlatorogovi galeriji in svečano obeležitev 110-letnice organiziranega lovstva na Slovenskem.

Peter Solar, predsednik komisije RZS za pravna vprašanja, je predstavil problematiko dvojne finančne obremenitve posameznih RD. Posebej je izpostavil dejstvu, da so RD neprofitna društva, ki ne zmorejo plačevati dvojnih obremenitev, ter

kartografijo favne in flore izpostavil vzpostavitev javno dostopne podatkovne baze o ribah in drugih vodnih in obvodnih živalih ter o okolju s fotografijami in lokacijami kot pripomočka znanosti o stanju živalskih vrst in okolja ob slovenskih vodah.

Dr. Ivan Kos, predsednik Komisije za upravljanje z divjadjo pri LZS ter profesor na Biotehniški fakulteti UL, je predstavil prispevek slovenskih lovcev pri upravljanju z velikimi zvermi – sodelovanje lovcev pri pripravi odločb za odvzem in realizaciji. Kot je dejal, so velike zveri pomemben del naše narave, ki potrebujejo našo posebno pozornost, a zaradi ljudi tudi v t.i. aktivno varstvo. LZS je tudi letos aktivno sodelovala pri upravljanju zavarovanih vrst velikih zveri: rjavega medveda, volka, risa in šakala.

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

Med prejemniki plaket Prostovoljec leta 2017 tudi Samo Novak

V zdajšnjem času je prostovoljstvo najpomembnejši instrument civilne družbe za podpiranje in krepitev človeških vrednot, skupnosti, skrbi in pomoči. Je instrument za preseganje rasnih, nacionalnih, socialnih in drugih razlik, ovir in predsodkov.

Predsednik Državnega sveta Mitja Bervar je ob 5. decembru, mednarodnem dnevu prostovoljstva, podelil plakete Državnega sveta najzaslužnejšim društvenim delavcem in delavkam – prostovoljkam in prostovoljcem z različnih področij delovanja. V svojem nagovoru je med drugim poudaril, da institucije države velikokrat ne znajo in ne zmorejo vsega, kar zmorejo prostovoljci. Številne države so že zdavnaj prepoznale, da prostovoljstvo neposredno prispeva k višji kakovosti življenja. Zato mora biti nadaljnji razvoj prostovoljskega sektorja v interesu države in državljanov R Slovenije.

predsednikovanja zelo povečala ribiško turistično prepoznavnost Bleda in Save Bohinjke (izgradnja novih prenočitvenih zmogljivosti, posodobitev informiranja tujih ribiških gostov) s prilagajanjem na zahteve domačih in tujih ribiških gostov. Ravno slednji se radi vračajo zaradi gostoljubnosti blejskih ribičev in varovanih vodá. Tako RD Bled pomembno prispeva k prihodku občine. Pod Novakovim vodstvom je RD Bled ponovno obudila delovanje članske in mladinske reprezentance v kastingu. Že drugi mandat je tudi predsednik Častnega odbora etičnega kodeksa RZS in aktivno prostovoljsko sodeluje pri

Samo Novak

Plaketo Prostovoljec leta je Samu Novaku izročil predsednik Državnega sveta Mitja Bervar.

Prostovoljec prepozna težave ali stiske in pozna tudi odgovore ter rešitve. Kot povezovalci civilne družbe in države se v Državnem svetu čutijo še posebno poklicane izpostaviti pomen prostovoljnega dela za boljšo družbo in lepše odnose med ljudmi.

Med štirinajstimi nominiranci za laskavo priznanje je bil tudi Samo Novak, predsednik RD Bled. Član ribiške organizacije je od leta 1990, volonterski predsednik RD Bled pa od 15. februarja 2008. V tem času je RD Bled dosegla pomembne uspehe pri opravljanju naravovarstvenih nalog, posebno pri zaščiti habitatov domorodnih vrst rib pred gradbenimi posegi, pa tudi pri vzreji rib (jezerske postrvi, potočne postrvi, lipana in sulca) v lastni ribogojnici. RD Bled je v času kandidatovega

usposabljanjih športnikov - ribičev na ravni celotne države.

V času kandidatovega vodenja pa se je posebno okrepila dejavnost varovanja voda pred krivolovci v sodelovanju z območno policijsko postajo, kjer na leto obravnavajo kar 50 primerov kršiteljev. Prav primeri sodelovanja ribiških čuvajev RD Bled s policisti so postali vzorčen primer tega sodelovanja na skupnih posvetih vodstev policijskih uprav celotne Slovenije z vodstvi ribiškočuvajskih služb vseh slovenskih ribiških družin.

Poleg naštetega je Samo Novak tudi član sorodne lovske organizacije, kjer je kot prostovoljec posebno dejaven na področju lovskega upravljanja in varovanja divjadi.

Igor Holy

Ujemite na

Uspelo nam je doseči zadani cilj – zbrati 10.000 fotografij, ki jih je posredovalo 148 fotografov s 1.800 lokacij. Presenetilo nas je kar nekaj zanimivih najdb in ena nova vrsta. V projektu smo pokazali, da ribiške družine do aktualnega seznama tudi redkih vrst rib lahko enostavno pridejo tudi same.

Uvod

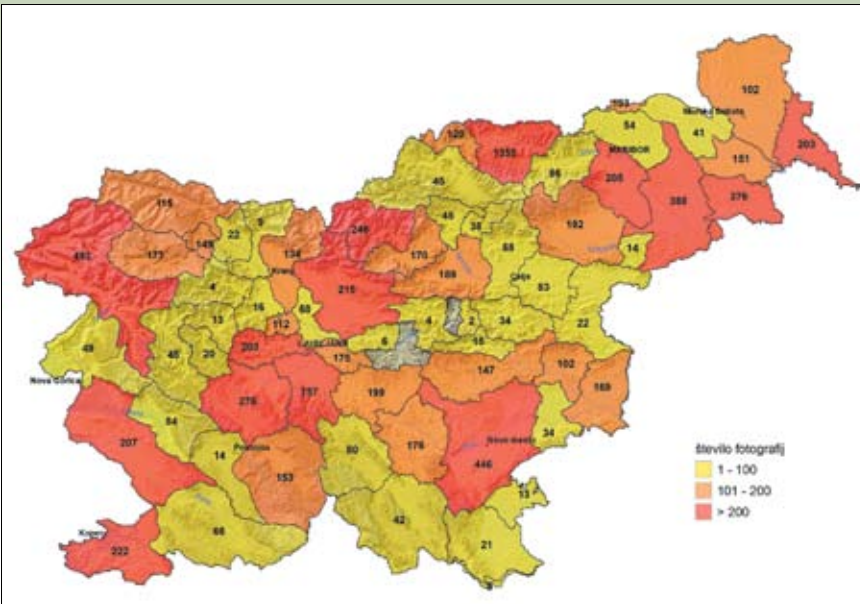
Med prispelimi fotografijami je dva tisoč posnetkov rib, školjk ali potočnih rakov in predstavljajo 1.200 podatkov. Po pričakovanju smo največ (več kot sto) fotografij dobili za klenu, potočno postrv, šarenko, krapa in bobra, le nekaj manj pa za raka koščaka in podust. Fotografije je posredovalo 148 fotografov s 1.800 lokacij, večinoma so jih posneli v času trajanja projekta. Posnetki zajemajo precejšen del Slovenije, prevladujejo pa tiste iz okolice večjih mest (Ljubljana) in ob večjih rekah (Drava, Krka). Največ fotografij je iz Radeljskega ribiškega okoliša. Najslabše sta zajeti reki Kolpa in Sotla, kjer se je v zadnjem letu ribolov zmanjšal zaradi postavljene žične ograje na meji s Hrvaško (Slika 1). Trinajst fotografov je posredovalo več kot sto fotografij, po drugi strani pa 35 fotografov po eno fotografijo.

Fotodokumentiranje je mnogokrat podobno biološkemu terenskemu delu. Pri obojem le vsake toliko časa nalletimo na zanimivo ali redko stvar, izjemoma celo na kakšno novo vrsto. Tudi pri ribolovu ne bomo vsak dan ujeli sulca ali katere druge kapitalne ribe. Kljub temu nas je presenetilo kar nekaj zanimivih najdb in ena nova vrsta, kar je za 10.000 zbranih fotografij sorazmerno velik uspeh. Pri nekaterih

Slika 2: Križanec med ploščicem in rdečeoko iz reke Drave (foto: Slavko Prijatelj)

ravo!: zbranih 10.000 fotografij

Slika 1: Število zbranih fotografij po ribiških okoliših

vrstah (npr. postrvi) smo zbrali toliko različnih fotografij, da bodo lahko s pomoč raziskovalcem, ki se ukvarjajo s proučevanjem genetsko čiste postrvi. Tudi taksonomske težave s ščuko bodo raziskali drugi. Fotografije, zbrane na istem mestu, so lepo razkrile različne barvne odtenke rib med rekami (npr. platnica, klenič). Prejeli smo tudi fotografije regulacij, ribjih stez, pragov in jezov. V nadaljevanju predstavljamo le nekaj najbolj zanimivih ugotovitev projekta Ujemite naravo!.

Križanec med ploščicem in rdečeoko (*Abramis brama* x *Rutilus rutilus*) v reki Dravi

Iz zgornje Drave smo dobili nekaj fotografij rib (slika 2), ki so bile na prvi pogled zelo podobne ploščiču. Riba je bila visoka in sploščena. Če jo pogledamo natančneje, vidimo, da vseeno nima daljše podrepne plavuti, torej bolj spominja na androgo (*Blicca bjoerkna*).

Slika 3: Androga iz reke Lahinje (foto: Bojan Levai)

Tudi obarvanost plavutnic je bližja androgi. Ko podrobneje pogledamo razlikovalne znake, ugotovimo, da v podrepni plavuti ni niti 19 plavutnic, ki so značilen znak za androgo. Ti križanci se ne pojavljajo le v reki Dravi, ampak tudi v nekaterih ribnikih in jezerih, kot so Ledavsko, Gajševsko in Slivniško, a jih pogosto zamenjajo za androge. V umetnih jezerih so ti križanci lahko zelo pogosti. Tako bo treba biti pri »androga« v prihodnosti zelo pozoren. Smo pa dobili tudi fotografijo prave androge iz reke Lahinje, kar je po našem vedenju prvi podatek za porečje reke Kolpe brez upoštevanja ribnikov (slika 3).

Sončni ostriž (*Lepomis gibbosus*) v Bohinjskem jezeru

Tujerodni sončni ostriž je v Sloveniji pogost. Najdemo ga predvsem v porečju reke Save, Drave in Mure. Lokalno so ga našli tudi na Obali, v Vipavski dolini, Beli krajini in na Gorenjskem, leta

Slika 4: Sibirski jeseter, ujet v reki Muri leta 2009.

Pri razvrstitvi smo upoštevali vse fotografije, ki smo jih dobili do 25. oktobra 2017. Stanje na dan objave prispevka (10.404 fotografij na dan 21. decembra 2017) je že drugačno. Pri razvrstitvi zmagovalcev po številu posredovanih fotografij smo izločili zaposlene pri nosilcu projekta (RZS) ali partnerju (CKFF) ter funkcionarje RZS.

Prvo nagrado (dnevno ribolovno dovolilnico za revir Unica ali tridnevno dovolilnico za lov krapovcev in rib plenilk na Blejskem jezeru) dobi Slavko Prijatelj, drugo nagrado Teja Bizjak (dnevno ribolovno dovolilnico muharjenje na reki Soči ali dvodnevno dovolilnico za lov krapovcev in rib plenilk Kočevsko jezero), tretjo pa Nastja Rom (dnevno ribolovno dovolilnico za muharjenje na reki Savi pri Radovljici ali dnevno dovolilnico za lov krapovcev in rib plenilk na Šmartinskem jezeru). Čestitamo!

2013 pa so ga ujeli tudi v Bohinjskem jezeru. Takrat je bila najdba medijsko odmevna, MOP pa je predvidel ukrepe. Kolikor nam je znano, se ni zgodilo še nič. Sončni ostriž bo v ekosistemu, kot je Bohinjsko jezero, bistveno vplival na druge vrste, tudi ribe, in spremenil razmerja ter odnose med njimi. Dandanes so sončni ostriži tam očitno že precej pogosti, tako da jih je mogoče videti in fotografirati kar z brega jezera.

Sibirski jeseter (*Acipenser baeri*) v naši Muri že leta 2009!

Nekateri ste pobrskali tudi po svojih arhivih. Tako smo pridobili fotografijo, ki potrjuje, da so sibirskega jesetra v reki Muri ujeli že leta 2009 (slika 4). V tistem času so kar nekaj sibirskih jesetrov ujeli v Muri in Donavi v Avstriji. Ali so jih vlagali namerno, nenamerno ali pa so pobegnili iz ribogojnic, nam ni znano. Sibirskega jesetra pogosto zamenjajo z domorodno kečigo (*Acipenser ruthenus*),

kar se je izkazalo tudi pri spuščanju le-teh v reko Savo in Muro v letu 2016. Po zunanjih znakih oziroma kar po fotografiji se najlažje ločita po barvi in številu koščenih plošč na bokih. Fotografija dokazuje tudi, da leta 2009 pri Veržeju niso ujeli kečige, kar je bilo že objavljeno, temveč sibirskega jesetra. Tako ostaja vprašanje, kdaj so v Sloveniji ujeli zadnje »pravo« kečigo.

Nova tujerodna vrsta potočnega raka – ozkoškarjavec (*Astacus leptodactylus*)

V Ribiču, 7,8/2017, je bil objavljen prispevek o potočnih rakih pri Laškem.

Slika 5: Mrtvica pri Laškem (foto: Marijan Govedič)

Na srečo je avtor Milan Štraus posnel več fotografij, ki so priskele tudi do nas. Izkazalo se je, da raki žal pripadajo prvi odkriti populaciji tujerodnega ozkoškarjevca, ki smo ga v Sloveniji pričakovali že nekaj časa. Že leta 2006 je bilo namreč zapisano: »Na domnevo, da bo ozkoškarjavec kmalu prisoten v naši vodah, po eni strani napeljuje nevednost in neozaveščenost o tem, da tujerodnih vrst ali vrst, katerih porekla ne poznamo, ne smemo spuščati v naravo, po drugi strani pa neupoštevanje zakonodaje o natančnem označevanju izdelkov – ozkoškarjevce lahko v boljše založenih ribarnicah ali trgovskih centrih kupimo žive kot »potočne rake.«

Kot kaže, je nekdo že pred leti v mrtvico v Laškem, zdaj preurejeno v ribnik, prinesel ozkoškarjevce, ki se uspešno razmnožujejo. Obstaja velika verjetnost, da so se že razširili nizvodno v reko Savinjo in Savo. V prihodnosti bodo zanesljivo poselili tudi akumulacijska jezera savskih elektrarn. Vendar

ta lokacija v Sloveniji verjetno ni edina. Vse od leta 2006, če ne že prej, je te rake mogoče kupiti v boljše založenih ribarnicah. Ravno februarja 2017 je bil znan primer nakupa živih ozkoškarjevcev in spuščanja v Savinjo pri Žalcu. Verjetno to ni bil osamljen primer in bomo ozkoškarjevca našli še kje drugje. Zato na tem mestu še enkrat opozorilo, da je potočne rake prepovedano preseljevati, doseljevati in še posebno iz ujetništva ali trgovin spuščati v naravo.

Najbolj nas je presenetil habitat, v katerem živijo ozkoškarjevci. Kot kaže, je vrsta neverjetno prizanesljiva do onesnaženja ali vsaj organske obremenitve. Voda v mrtvici pri Laškem je ze-

da je bila že prej v zadrževalniku Medvedce. Članek na to temo je bil leta 2003 objavljen v glasilu Ribič. Dobili smo tudi fotografije iz leta 2006. Letošnja najdba te školjke v Ormoškem jezeru (slika 6) pa je dokaz, kako daleč nizvodno se je že razširila ta tujerodna vrsta. Kako, da se tako hitro širi? Školjke so slabo gibljive, a to ne velja za fazo ličinke. Ličinke (glohidiji) kitajske brezzobke in tudi naših domorodnih brezzobk (*Anodonta* spp.) ter škržkov (*Unio* spp.) zajedajo na škrghah in plavutih rib. V zgodnjih šestdesetih so ličinke kitajske brezzobke skupaj z ribami zanesli na Madžarsko in v Romunijo, od koder

Slika 6: Kitajska brezzobka v Ormoškem jezeru (foto: Marijan Govedič)

Slika 7: Kesslerjev globoček iz reke Drave (Slavko Prijatelj)

lena od alg (verjetno tudi cianobakterij), njena prosojnost je le nekaj centimetrov (slika 5). Kamni ob brežini so na spodnji strani črni, kar kaže na anoksične procese. Obenem se poraja vprašanje, v kakšnih vodah živijo ozkoškarjevci v državah, od koder jih izvažajo k nam. Potočne rake si namreč vsi predstavljamo kot prebivalce dokaj čistih potokov in rek. Tisti iz Laškega dokazujejo ravno nasprotno. Očitno lahko živijo v zelo onesnaženi vodi in tisti, ki jih kupujejo v trgovinah, lahko samo upajo, da v državah izvoznicah (Turčija, Armenija) ne živijo v podobnem okolju, kot je mrtvica v Laškem.

Kitajska brezzobka (*Sinanodonta woodiana*) na pohodu

Po najdbi kitajske brezzobke v Beli krajini leta 2011 je bilo ugotovljeno,

so jo na enak način hitro razselili še v druge države. Tako so jo verjetno zanesli tudi v Slovenijo. Z ribami jo nehoti razširjamo tudi med ribniki. Kitajska brezzobka je verjetno že v številnih ribnikih in jezerih, od koder se bo zlahka razširila tudi v reke. V desetih letih bo verjetno razširjena po večjem delu Slovenije. Pri tem ne smemo pozabiti, da imamo v Sloveniji poleg registriranih ribnikov na stotine majhnih zasebnih mlak, v katere lastniki sami prinašajo ribe, vse take mlake pa imajo iztoke proti bližnjim potokom.

Dopolnilno spremljanje: vse ribe zgornje Drave na fotografiji

Pred leti je Marijan Gaber končal svoj projekt zbiranja vseh fotografij reke Mure in pripravil razstavo. Podobno

nalogo si je zadal zmagovalec našega projekta Slavko Prijatelj. V času trajanja projekta je fotografiral vse ribe zgornjega toka reke Drave (32 vrst!), pa še katero iz njenih pritokov. Med njimi so se znašle tudi zelo redke (npr. vse vrste prisotnih globočkov, piškurja). Na začetku se zdi izvedba takega podviga nemogoča. Prav on pa je dokazal, da je z vztrajnostjo in veseljem do fotografiranja mogoče fotodokumentirati vse vrste rib v izbranem odseku reke. Take fotografije imajo veliko vrednost zaradi prispevka k vedenju o prisotnosti določene vrste na izbranem območju. Tako vam, ribiškimi družinami, ni treba več čakati, da bo v vašem revirju opravljena raziskava (inventarizacija) rib z metodo elektroizlova. Do aktualnega seznama rib lahko enostavno pridete tudi sami. Predvsem ker po navadi v okviru elektroizlova ne ujamemo redkih vrst rib, rezultati pa se že tako ali tako dopolnijo z informacijami ribičev. Ravno fotografije so najboljši neizpodbiten dokaz o obstoju določene vrste na nekem območju. Pa še ribo lahko izpustite. Tako so v Dravi tik pod jezom HE Vuzenica ujeli kesslerjevega globočka (*Romanogobio kesslerii*; slika 7). Tam je voda deroča in globoka, elektroizlov pa nevaren in neizvedljiv.

Ni še konec

Projekt Ujemite naravo! se je uradno iztekel, a to ne pomeni, da fotografij ne zbiramo naprej. Namen projekta Ujemite naravo! ni bilo zgolj golo zbiranje fotografij. Z dokaznimi fotografijami želimo nastaviti tudi ogleдалo tistim, ki uničujejo naše reke in potoke, hkrati pa s podatki povečati moč tistih, ki jih varujejo. Arhiv fotografij ostaja za naše potomce, da bodo videli, kakšne so bile nekatere reke leta 2017.

*Marijan Govedič,
mag. Igor Miličič*

Viri:

Govedič, M., 2006. Potočni raki Slovenije: razširjenost, ekologija, varstvo (Življenje okoli nas). Center za kartografijo favne in flore, Miklavž na Dravskem polju. 26 str.

Fon, B., 2013. Skrivnostna riba v Bohinjskem jezeru. Slovenske novice, Ljubljana 20: 7 [9. 8. 2013].

Kus Veenvliet, J., 2013. Potujoča trikotničarka in kitajska brezzobka. Ribič, Ljubljana 72 (9): 244–245.

Končana prenova ribogojnice na Obrhu

Zavod za ribištvo Slovenije (ZZRS) je javni zavod, ki kot osrednja slovenska strokovna institucija s področja ribištva vse od njegove ustanovitve izvaja aktivnosti, ki pomembno prispevajo k trajnostnemu upravljanju z ribjim življenjem in ohranitvi njegove pestrosti. Ribji življenj v slovenskih vodah je izredno raznovrsten, saj v naših rekah in jezerih živi več kot 90 vrst rib. Posebno so pomembne domorodne ribje vrste. Prav njim na ZZRS namenjajo posebno pozornost in si skupaj z upravljavci – ribiškimi družinami stalno prizadevajo, da bi ohranili njihov ugoden stalež. Ribogojnica Obrh je za Zavod izrednega pomena prav za vzrejo domorodnih ribjih vrst za porabljanje odprtih voda.

Ribogojnico Obrh so zgradili ob potoku Obrh leta 1935 za pridobivanje iker potodne postrvi. V tistem času so se v ribogojstvu ukvarjali tudi z lovom na rake in izlovom mladice ščuke v Cerkniskem jezeru. Ribogojnica Obrh deluje v sklopu ZZRS vse od njegovega nastanka, to je od leta 1961. Zdaj v njej poteka vzreja salmonidnih vrst s poudarkom na vzreji sulca, lipana ter potodne postrvi. Ribogojnica Obrh je Zavodov največji gojitveni objekt za domorodne salmonidne vrste rib.

ZZRS se je leta 2010 odločil za temeljito obnovo Ribogojnice Obrh, saj je bila dotodanja že zelo zastarela. V letih 2010 in 2011 so prenovili vališče in bistveno povečali njegovo zmogljivost. V naslednjih letih so popolnoma prenovili zunanje bazene. Stari namreč niso sledili zmogljivostim vališča, zato jih je bilo treba prenoviti in opremiti s sodobnimi krmilniki ter sistemom za dovajanje kisika v vodo. Nujna je bila tudi zaščita bazenov proti ribojedim pticam, saj so povzročale veliko škodo. Prenovo so končali konec minulega leta. Letos bodo uredili še novo prodajalno rib.

Celotno prenovilo so financirali iz lastnih sredstev. Z načrtovano naložbo so za trikrat povečali proizvodnjo ter hkrati zaradi boljšega izkoristka ribje krme in manjših fiksnih stroškov zmanjšali stroške gojenja za kilogram vzrejenih rib.

V Ribogojnici Obrh gojijo sulca, lipana in potodno postrv. Sulčeve ikre pridobivajo iz voda, s katerimi upravlja Zavod in v so-

Prenovljeni zunanji bazeni so opremljeni s sodobnimi krmilniki, sistemom za dovajanje kisika v vodo in zaščito proti ribojedim pticam.

delovanju z RD, ki upravljajo z reko Savo. Nadaljnja gojitev poteka v ribogojnici, kjer iz iker gojijo eno-, dve- in triletno sulce. Slednji dosežejo težo do enega kilograma in velikost do 50 cm in več. Lipanske ikre pridobivajo od prstoživečih plemenk v potoku Obrh, Unici, Savi Bohinjki in jezeru Črnava. Nadaljnja gojitev poteka v ribogojnici do eno-, dve- ali večletnih lipanov. Ikre genetsko čistih potočnih postrvi pridobivajo od lastne plemenske jate ter jih v ribogojnici vzredijo do zaroda ali do eno- in dvehletnih mladice.

Zdaj je prenovljena Ribogojnica Obrh ena naj sodobnejših ribogojnih objektov za vzrejo domorodnih salmonidnih vrst v Sloveniji in tudi širše.

*Besedilo: Borut Jerše,
fotografije Krištof Istinič*

Sulci v betonskem bazenu

Ena izmed genetsko čistih potočnic v potoku Obrh, zrejena v ribogojnici Obrh.

Dihanje pri ribah

Čeprav se na prvi pogled zdi, da so ribe povsem drugačne živali od kopenskih, se v resnici od njih razlikujejo le po škrgah in načinu dihanja. Za življenje nujno potreben kisik iz vode prek krvi v škržnih lističih preide v telo, v obratni smeri pa se iz telesa v vodo izločijo škodljivi plini.

Pri večini vrst rib so škrge (*branchiae*) za dihanje najpomembnejši organ; so endodermalnega izvora in izhajajo iz prednjega dela črevesa. Pri ribah kostnicah so osnova škržnega aparata štirje pari škržnih lokov; peti je bodisi nepopolno razvit (rudimentaren) ali pa je razširjen in so na njem goltni zobje. Vsak škržni lok sestavljajo štirje deli: faringobranhialni, epibranhialni, ceratobranhialni in hipobranhialni del. Škrge so v škržni votlini, ki je z obeh strani zaščitena s škržnima poklopcema. Zadnji in spodnji del škržnega poklopca obdaja kožna membrana (*membrana branchiostegalis*), ki omogoča, da se škržna votlina popolnoma zapre. Na notranji strani škržnega poklopca so »lažne škrge« (*pseudobranchia*), sestavljene iz vrste škržnih lističev, ki pri dihanju nimajo nobene vloge. Na notranji strani vsakega od osmih škržnih lokov so v dveh vrstah razporejeni škržni lističi ali primarne lamele. Vsak škržni listič je podprt s hrustančno ali kostno žbico, v kateri je mišica. Žbice učvrščujejo škržne lističe na škržnem loku in jim dajejo oporo, mišice pa jim omogočajo gibanje ter pospešujejo kroženje (cirkulacijo) krvi v dovodnih in odvodnih škržnih arterijah. Pri ribah, ki se prehranjujejo s planktonom, so z zunanje in vbočene (konkavne) strani škržnih lokov glavnikasti podaljški (*spinae branchiales*), skozi katere se preceja (filtrira) hrana. Površina škržnih lističev je povečana s prečnimi nabori ali sekundarnimi lamelami, katerih površina in število sta pri posameznih vrstah rib značilna. Pri ščuki je na mm² 15 sekundarnih lamel. Nekaj primerov površine škrg v cm² na kilogram telesne mase: pri smuču 18.000, ščuki 14.400, linju 11.000, jegulji 9.800 in pri podusti 7.000. Sekundarne škržne lamele so prekrite z enostavnim epitelom, pod katerim je gost splet kapilar, v katerih se izmenjujejo plini. Škržne lamele poleg epitelijske pred zunanji vplivi štiti še sloj sluzi. Razen nje so v škrgah še drugi obrambni mehanizmi, najpomembnejši je sposobnost brstenja epitelijske, če je sluznica nadražena

zaradi mehanskih poškodb. Površina škrg je zelo ranljiva in jih zelo hitro lahko nepopravljivo poškodujejo zunanji škržni zajedavci, bakterije in plesni ter škodljive snovi v vodi. Do neke mere se škržno tkivo zlasti pri mlajših ribah lahko obnovi, pri čemer pa so omejitve. Na zunanji strani vsakega škržnega loka sta po dve krvni žili, spodnja je arterija (*arteria branchialis afferens*), po kateri v škrge iz telesa priteka iztrošena kri, pod njo pa je krvna žila (*arteria branchialis efferens*), po kateri s kisikom nasičena kri priteka v telo. Osnovni mehanizem dihanja je pri vseh ribah enak, nekatere posebnosti pa izhajajo iz načina plavanja posameznih vrst rib. Tiste, ki so neprestano v gibanju, imajo stalno na široko odprta usta in škržni poklopec, tako da voda neprestano obliva škrge. Ribe, ki so manj intenzivne plavalke, dihajo na osnovi tlačnega pritiska. Pri vdihu odprejo usta, da se razširi ustna votlina, in voda vdre vanjo, hkrati pa zaprejo škržni poklopec. Pri tem se škržni lističi med seboj stisnejo ter naredijo zaporo, da voda ne more skozi. Takoj za tem se škržna poklopca razpreta, škržna votlina razširi, branchiostegalna membrana pa jo zapira navzven. Na tak način v škržni votlini nastane podtlak, ki deluje kot sila za vsesavanje in se voda iz ustne votline prelije čez škržne lističe. Sledi izdih, pri katerem so usta še naprej zaprta in škržna votlina stisnjena, dvigneta pa se škržna poklopca in branchiostegalni membrani ter voda zapusti škržno votlino. Ribe nimajo povsem pravilnega ritma dihanja. Po nekaj vdihljajih nastane premor, med katerim vodo vračajo iz ust in na tak način očistijo nečistoče, ki so se med dihanjem nabrale v ustih in na škrgah.

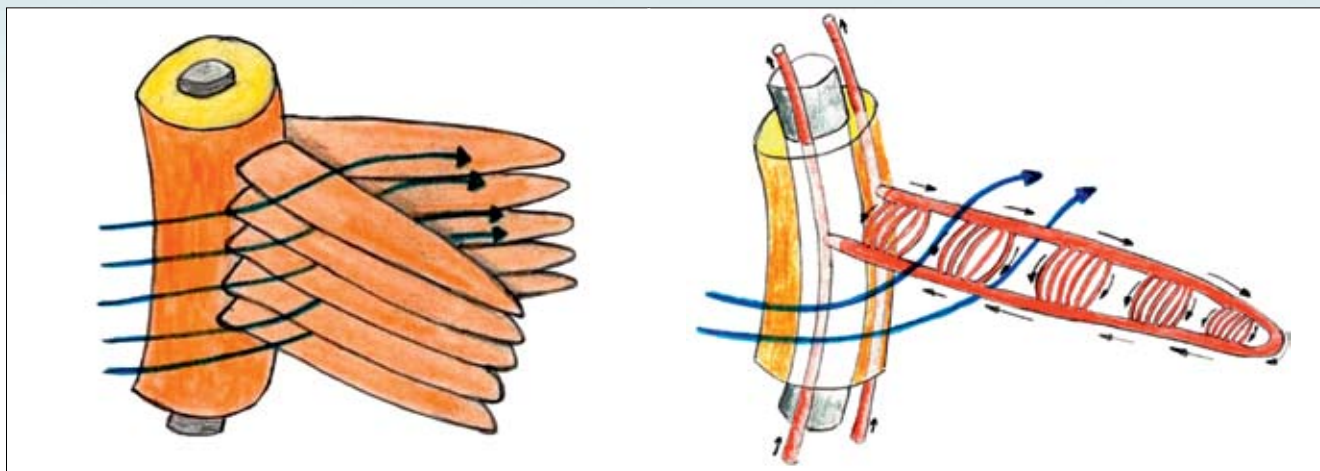
Prehod raztopljenega kisika iz vode v škrge in izločanje ogljikovega dioksida iz škrg v vodo poteka s pomočjo difuzije (spontano razširjanje snovi), ki jo omogočajo opisani dihalni gibi. Skupna površina škrg je zelo velika. Pline v vodi in škržnih lističih ločita enoslojni epitel (celice na površini) in endotel (notranja plast) krvnih

kapilar, izmenjava plinov pa temelji na različnem tlaku v vodi in škržnih kapilah. Na temelju zakona o difuziji kisik iz vode, kjer je tlak višji, prehaja v škržne kapilare, kjer je tlak nižji, dokler se ne izenačita. Drugače pa je z ogljikovim dioksidom. Delni (parcialni) tlak tega plina je v kapilah višji kot v vodi, zato ogljikov dioksid iz krvi prehaja v vodo, dokler se koncentraciji ne izenačita. Kri iz škrg se po krvožilnem sistemu prenese do tkiv, kjer je tlak kisika v celicah nižji kot v arterijski krvi in zato kisik iz kapilar prehaja v tkivne celice. Tam kisik reagira s hranljivimi snovmi, pri čemer nastaneta energija in ogljikov dioksid. Tlak ogljikovega dioksida se v celicah veča do visokih vrednosti in zaradi visokega delnega tlaka v celicah prehaja v krvne kapilare, po katerih jih kri odplavi v škrge. Difuzija ogljikovega dioksida iz kapilar v vodo je hitra in v normalnih razmerah poteka nemoteno. V času evolucije rib se je izoblikoval funkcionalni dihalni sistem, ki ribam omogoča, da dobro izkoristijo kisik iz vode. Pri normalnem zasičenju vode s kisikom škrge delujejo s 50 % do 80 % zmogljivostjo, srednje velika riba pa za dihanje v eni uri potrebuje 3 do 4 litre vode. Glede na potrebe po kisiku se riba odzove s ritmom dihanja oziroma gibanjem ust in škržnega poklopca. Pri povečani potrebi kisika in zmanjšani količini kisika v vodi se ritmom dihanja pospeši. Na pogostost vdihljajev pomembno vpliva tudi temperatura vode. Krap ima pri temperaturi vode 12 °C do 16 °C 20 do 40 vdihljajev, pri temperaturi vode 1 °C pa le 3 do 4 vdihljaje na minuto. Potočna postrv pri temperaturi vode 10 °C in koncentraciji kisika 7 mg/l vdihne 60- do 70-krat, pri enaki temperaturi in koncentraciji kisika 2 mg/l pa vdihne 140- do 150-krat na minuto. Pri pomanjkanju kisika se ribe, če imajo možnost, umaknejo na mesto k dotoku ali proti toku vode. Pomanjkanje kisika se odrazi tudi na zmanjšanem metabolizmu, aktivnosti plavanja in izgubi teka. Znižanje zasičenosti vode s kisikom le na polovico normalne vrednosti pri ribah izzove hipoksijo

(pomanjlanje kisika v tkivih), ki jo lahko spremlja otekanje eritrocitov. Če je riba zunaj vode, se škržni lističi zlepijo in riba se zaduši. Frekvenca dihanja je odvisna tudi od starosti in velikosti ribe. Mlajše in manjše ribe imajo večjo frekvenco in tudi večjo porabo kisika. Dokazano je, da klen (*Leuciscus cephalus*), težak 30 g, v eni uri porabi 0,28 mg kisika na

iz vode deloma sprejemajo skozi kožo. V resnici so ribe v času svojega razvoja sprejemale kisik skozi kožo, preden so razvile dihanje prek škrge. V kolikšni meri ribe sprejemajo kisik skozi kožo, je odvisno od vrste rib in njihove prilagoditve na razmere z zmanjšano vsebnostjo kisika v vodi. Iz prakse je znano, da krap in korelj, odvisno od temperature, lahko

votlini nekaterih vrst rib, ki živijo v toplih in s kisikom siromašnih vodah. Ta organ je iz koščenih lamel, ki so prekrite z dobro prekravljenim epitelom, prilagojenim za sprejemanje kisika iz zraka. Dobro je znano, da krap pri pomanjkanju kisika izplavajo na površino vode in se postavijo poševno, da z usti pridejo zunaj vode in v ustno votlino zajamejo zrak.

Škržni lok s primarnimi lamelami

Primarna škržna lamela s prečnimi nabori – sekundarnimi lamelami

vsak gram telesne teže, klen, težak 180 g, pa v enakem razdobju na gram telesne teže 57 % kisika manj. Na hitrost dihanja vpliva tudi spol. Potrjeno je, da samci hitreje dihaajo kot samice. Frekvenca dihanja in poraba kisika se povečata tudi pri povišani temperaturi, stresnih stanjih in pri povečani mišični aktivnosti. Krap pri temperaturi vode 8 °C v eni uri porabi 70 mg kisika na kilogram, pri temperaturi 24 °C pa okrog 105 mg kisika. Pri običajnem fiziološkem stanju rib je v krvi zelo malo ogljikovega dioksida, pri organskem onesnaženju vode ali evtrofikaciji (bogatenje vode s hranili, kar povzroča rast vodnih rastlin) pa se koncentracije lahko znatno povečajo. Če so koncentracije ogljikovega dioksida povečane dlje časa, kot posledica nastane kopičenje kalcija v ledvicah (nefrokalcinoza) in želodcu.

Poleg dihalne vloge imajo škrge pomembno vlogo tudi pri izločanju in osmoregulaciji. Pri metabolizmu dušika se 60 % do 80 % dušičnih snovi v obliki amonijaka iz organizma izloči skozi škrge, tako da je urin zelo razredčen. Škrge sodelujejo tudi pri uravnavanju anorganskih ionov v organizmu ter vplivajo na izmenjavo toplote med organizmom in okolico. Od skupne toplotne izmenjave organizma je 10 % do 30 % opravijo skozi škrge. Ribje lahko kisik

več ur preživita zunaj vode samo v vlažnem okolju.

Glede intenzivnosti kožnega dihanja ribe razdelimo v tri skupine. V prvi so tiste, ki so prilagojene razmeram z nizko koncentracijo kisika, kot so na primer jegulja, som in krap. Te vrste rib lahko prek kože sprejmejo od 17 % do 22 % kisika. Sledijo ribe, ki živijo na dnu, kot so na primer jesetri, ki lahko prek kože sprejmejo 10 % do 13 % kisika. Pri ribah, ki živijo v čisti in s kisikom bogati vodi, kot so na primer postrvi, pa je dihanje prek kože le od 3 % do 9 %. Poleg dihanja s škrkami in kožo, ki poteka v vodi, nekatere vrste rib lahko izkoriščajo tudi atmosferski zrak, kar imenujemo zračno dihanje. Organi zračnega dihanja so črevo, zračni mehur in labirint, ki je v ustni votlini. Kisik prek prebavil sprejemajo le redke ribe, omenili pa bi piškurje. Prek ribjega mehurja kisik sprejemajo ribe iz skupine rib (*Physostomi*), katerih ribji mehur je prek posebne povezave (*ductus pneumaticus*) povezan s požiralnikom. Pogoltnjen zrak gre iz požiralnika v ribji mehur in služi kot rezerva, ko primanjkuje kisika (hipoksija). Pri ribah, ki so hitre plavalke, je v ribjem mehurju 20 % do 35 % kisika, tako da na tak način plenilke lahko povečajo vsebnost kisika v telesu, če škržni aparat ne deluje optimalno. Labirint je poseben dihalni organ v nadškržni

Za to aktivnost je izraz »hlapanje«. Najenostavnejši način resorpcije kisika je dihanje s celotno površino telesa, ki je dobro razvito pri pelagičnih ribah, ki živijo v dobro prežračevanih površinskih vodah. Škrge so deloma razvite že v obdobju razvoja ribe. V embrijih in ličinkah krapskih vrst rib so dobro razvite Cuvierove cevke in cevke hrbtne ter repne plavuti in kapilarni splet na mestu, kjer se bodo razvile škrge. Z razvojem škrge ti organi postopno zakrniijo, funkcijo pa prevzamejo škrge. Pri ribah istega rodu so v razvoju škrge lahko razlike, ki so odvisne od vodnega okolja, kjer ribe živijo. Zato ima lahko zarod rib, ki si je po sistematiki oddaljen, če se razvija v podobnih razmerah okolja, bolj podobno embrionalno sestavo škrge kot vrste rib, ki so si po sistematiki sicer bolj blizu, pa se ne razvijajo v enakem vodnem okolju. Posledica nižje koncentracije raztopljenega kisika v vodi sta tudi daljši embrionalni razvoj in počasnejša preobrazba dihalnega sistema.

Prof. dr. Vlasta Jenčič

Literatura

Bogut, I., Novoselić, D., Pavličević, J. (2006). Biologija riba, Poljoprivredni fakultet, Osijek.

Mehkoustni postrvi v Neretvi se obetajo boljši časi

Ribe so izjemno trdoživa bitja, kar potrjuje veliko primerov; tudi pri nas, še bolj v naši soseščini. Že soška postrv, ki so jo pred sto leti lačni soldati laške in avsto-ogrskе armade na soški fronti lovili z minami in ročnimi bombami, je preživela prvo svetovno vojno. Ne prav veliko jih je ostalo v globinah nedostopnih korit, a še vedno dovolj, da so poskrbele za preživetje vrste. Milijon vojakov ni imelo te sreče . . .

Nekaj podobnega, sicer v drugačni obliki, se že vsaj 40 let dogaja mehko-ustnim postrvem. Ta endemna vrsta balkanskih salmonidov, ki jo predstavlja več podvrst, živi v pritokih ali ponikalnicah jadranskega porečja. V rekah zasedajo lipanski pas, ki ga v teh jadranskih rekah v osnovi seveda ni. Zrastejo lahko do spoštljive velikosti štirih, petih ali celo šestih kilogramov. Imajo številne lastnosti lipana in potočne postrvi. Zato so jih še nedolgo tega poimenovali z latinskim imenom *Salmothymus*. Njihove populacije so številčno majhne, a trdožive. Le ena od njih, krčka (*Salmo obtusirostris krkensis*), ki je naseljevala gornji del reke Krke pri Kninu, je (verjetno) dejansko že izumrla. V drugih jadranskih rekah (Jadro, Žrnovnica, Vrljica, Zeta, Morača) so populacije ponekod bolj številčne, drugod manj.

Še najbolj – bolj prav bi bilo: najmanj slabo – je z neretvansko mehko-ustnim postrvjo (*Salmo obtusirostris oxyrhynchus*). Njeno življenjsko območje je reka Neretva s pritoki. Z industrializacijo, izgradnjo jezov hidroelektrarn na srednjem delu Neretve in izrabo vode za namakanje so se življenjske razmere za tega endemnega salmonida zelo poslabšale, območje pa prepolovilo. Nekoč najbolj razširjena riba v 230 km dolgem toku Neretve je zdaj omejena na gornji del do Konjice oziroma Jablaničkega jezera ter na okolico Mostarja pod HE Mostar do Počitelja. Od njenih pritokov je najbolj znana reka Buna, ki je naravno dristišče za ribe iz Neretve. Teče po rodovitni

Portret mehko-ustne postrvi

Oznaka revirja ujemi in spusti na Neretvi

dolini Mostarskega polja in s svojo vodo za namakanje prispeva k uspešni pridelavi kmetijskih pridelkov.

Svoje so k zmanjšanju populacije prispevali tudi hercegovski ribiči. Romantični časi lokalnih muharjev, ki so s štiri, pet ali celo šest metrov dolgimi bambuskami in prav tako dolgo vrstico v navezi z nekaj mokrimi muhami »kandžijali«, so že davno minili. Izpodrinila jih je varianta

»špinštok s vaserkuglom« (v prevodu: vijačnica z vodno kroglico), in to v njeni najslabši obliki. Namesto vodne kroglice je na koncu plastična cevka s svinčcem, na najlonu pred utežjo pa je obešenih vsaj pet, po navadi tudi več posnetkov ličink. To je izpopolnjena različica tirolske trčice, imenovana raketa. Z njimi po dolgem in počez češjejo Neretvo okoli Mostarja in nižje ter Buno. Bolj počez – lovijo namreč z meti poševno navzgor, ravno toliko, da vodni tok svinčeni del naveze trklja po dnu, ličinke pa pokrivajo celotno višino vodnega stolpca. Učinkovit način, kako izprazniti vodo.

Na srečo se tudi v Bosni in Hercegovini zadeve spreminjajo; ne vedno na slabše. Med ribiči v gornjem delu Neretve v Konjici je v vodstvu lokalnega ribiškega društva skupina vnetih muharjev, ki jim je uspel preboj z ureditvijo po enega muharskega revirja pod Glavatičevim in enega v Konjici. Tam je ribolov mogoč le z muharico in eno umetno muho na trnku brez zalusti. In še pomembneje: uplen ribe ni dovoljen! Revirja *no kill* sta resda kratka, a kilometer ali dva vodnega toka rešuje

ribe. Ne le mehko-ustna postrv, tudi glavatica se spet pojavlja ob potočnih postrvih in redkem lipanu.

Na Neretvi lovim že od leta 1972. Seveda ne vsako leto. Od takrat do danes se je marsikaj spremenilo. Tudi v zastopanosti rib v reki. V sedemdesetih letih je v predelu Glavatičevo prevladoval strugač (*Leuciscus svallize svalizze*). To je vrsta jadranskega klena, ki je iz preveč namnožene populacije

v Jablaničkem jezeru osvajal gorvodna območja. Vsak tolmun Neretve jih je bil poln. Med salmonidi je bil absolutno na prvem mestu lipan. Vnesen v petdesetih letih prejšnjega stoletja se je odlično znašel v novem okolju. No, le malokateri so dočakali mero 30 centimetrov. Že prej so končali v ribiški torbi. Mehkoustna postrv je bila redka, glavatica še bolj. Potočna postrv pa je bila še kolikor toliko solidno zastopana.

Lani poleti sem po treh letih pre-

pu so bili tudi štirje uspešni podjetniki po rodu iz Bosne, sicer na začasnem delu v tujini. Eden med njimi, Suadin po imenu, je šel z nama na ribolov in nama razkazal najboljša mesta. Je rojen Sarajlija, a že 25 let živi (in lovi) na Švedskem. Na dopust pa se vsako leto vrača v tamkajšnji del rodne grude. Igorju sem prepustil prednost, da je šel popoldne z njim. Sam sem šel na ribolov gorvodno od kampa v obetaven predel z dolgim curkom, ki se nato raztegne v širok preliv. Rib

virom, vsem znano mesto na reki. V počasnem toku je bil lep večerni skok, a brez mehkoustnih postrvi. Potočnice so reševale dan. Naslednje jutro sva že zgodaj odpekotala drugam, novim dogodivščinam naproti.

Trdoživost mehkoustne postrvi se je lepo pokazala na primeru reke Bune v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja. Čudovita kraška reka izvira izpod nekaj sto metrov visoke previsne stene v Blagaju, nedaleč o Mostarja, in se po devetih kilometrih toka pri kraju Buna

Brunarice v kampu so povsem primerna namestitve za nekajdnevno bivanje ribičev.

Suadin z zavidanja vredno mehkoustno postrvjo

mora spet imel priložnost loviti v tamkajšnjem delu Neretve. S prijateljem Igorjem sva razmišljala, kam na ribolov. Malo za spremembo sva se namenila v Bosno in Hercegovino. Glede Une sva imela slaba priporočila, Ribnik in Pliva pa naju nista pritegnila. Povrhu so bile novice z gornje Neretve še najbolj obetavne. Hrvaška avtocesta od Zagreba do Ploč je precej pripomogla, da sva že po sedemurni vožnji mimo Mostarja in skozi Konjic prispela na cilj – v kamp za raftarje pod vasjo Kašići, malo naprej od Boračkega jezera. Kanjon Neretve pod Glavatičevim v dolžini kakšnih desetih kilometrov je adrenalinski izziv za ljubitelje vodnih športov z vseh koncev sveta. V julijski vročini, ki je na poti do cilja sredi popoldneva segla do 39 °C, je bila zelena oaza ob Neretvi pravi balzam za telo in dušo. Ribolov v takih razmerah je bil seveda vezan le na zgodnje jutranje in pozno popoldansko-večerne ure.

Raftarji so najbolj množični turisti na vodi in poleti za dan ali dva množično raftajo po Neretvi. Redni gostje raftarskih kampov so ribiči, ki v njih ostajajo precej dlje. V našem kam-

ni bilo videti, prijemov na ličinko pa tudi ni bilo. Šele z mrakom so se pokazali prvi krogi, in to v glavnem ob nasprotnem bregu pod drevjem. Ribe se niso menile za ponujene posnetke. Šele na vlečenega cimetaša sem nato že v mraku pretental tri solidne potočne postrvi.

Igor je bil uspešen. Že takoj na začetku ribolova je v curku opazil večjo ribo – lipana pri 40 centimetrih, ga na ličinko zapel in utrudil. V nadaljevanju ribolova je kasneje imel nekaj smole: izgubil je dve mehkoustni postrvi. Suadinu je šlo precej bolje. »Prizemljlil« je dve zavidanja vredni mehkoustni postrvi, obe na drobno ličinko na trnku 16 na petmetrski trnici 0,12 mm.

Naslednje jutro naju je svit našel za vodo. Že po nekaj metih je Igor ujel manjšo »meko«. Sam nisem bil take sreče. Lovil sem do osmih, ko me je sonce odgnalo od vode; tokrat brez prijema. Igor je vztrajal naprej in ujel še dve mehkoustni. Zapel je tudi kakšnih 60 cm dolgo glavatico, ki mu je tik pred srečnim koncem ušla izpod nog.

Pozno popoldne sva lovila nad Ban

v kaskadah in rokavih izlije v Neretvo. Njen izvir s povprečjem 43 m³/sekundo je najbogatejši kraški izvir v Evropi in je bogat z vodo tudi poleti. Vedno čista voda s stalno temperaturo 8 do 9 °C je idealna za življenje postrvi. Iz tega izvira se je 40 let z vodo napajala največja ribogojnica za potočne postrvi v Jugoslaviji; odnesel jo je kapitalizem ob prelomu tisočletja. Kot je slišati, bodo na tamkajšnjem mestu zgradili velik hotel. Buna je tudi pomembno drstišče za mehkoustne postrvi, ki ob koncu zime iz snežne Neretve pridejo tja na drst.

Z reko Buno ves čas upravljajo mostarski ribiči, leta 1974 pa so jim v kdo ve kakšnih okoliščinah upravljanje vzeli. Zgolj za pet let je nato z gornjim in srednjim delom Bune upravljalo komunalno podjetje Parkovi – nasadi iz Mostarja. Ribolov je bil mogoč le z nakupom dnevne dovolilnice in še to samo z muharico. Njena cena je bila vrednost dveh steklenic piva. Preveč za lokalne športnike. Ob takem režimu in solidni čuvajski službi je Buna oživela. Že čez dan je bilo mogoče na suho muho ujeti kakšno mehkoustno postrv. V večernem mra-

Viseči mostovi skrajšujejo poti.

Propadajoče kolo namakalnega sistema je žalosten odraz splošnega stanja reke Bune.

Neretva pod vasjo Ribari je idealen muharski revir.

ku je bilo v zraku in na vodi za naše pojme ogromno žuželk, ki so jih ribe pridno pobirale. Voda je dobesedno vrela. Mehkoustne postrvi so bile povsod. Tega zdaj na Buni žal ni več. Muhe so še, rib pa ni. Takšen večerni skok je občasno mogoče videti tudi pri nas na Unici, ko rojijo majske muhe, *siflonurus*, mladoletnice. Na Buni je bil slovenski šaš, tedaj še tisti prvotni, zgolj s polakiranimi krilci, izjemno učinkovit. Mehkoustna postrv je izjemen borec. Številni skoki in dolgi pobegi so njena značilnost. Borbena je kot divja šarenka in še precej bolj kot lipan. Po kratkem obdobju sreče in veselja je nato spet šlo vse po starem. Mostarsko društvo je prevzelo upravljanje z reko, ribiči pa so z »raketami« postrgali, kar je

bilo mogoče. In tako je še vedno. Muhari le kakšen izgubljen tuj ribič, domači češejo vodo z raketami, ki sploh niso dovoljen način ribolova. Kjer ni tožnika, pač ni sodnika! Dandanes so še podmerske postrvi redke, kaj šele tiste večje, tam pri 40 centimetrih.

A tudi Neretva in Buna imata prihodnost, le v prave roke morata priti. Da je tudi v BiH z vodami in ribjim staležem mogoče dobro gospodariti, kaže primer reke Plive. Še očitnejši je primer vsem muharjem sveta znane reke Ribnik pri Ključu. A ni bilo vedno tako. Spet malo pogledimo v preteklost. Tistega lepega dne, 31. maja leta 1988, ki se ga vsi Slovenci dobro spomnimo po aretaciji Ivana Janeza Janše, sva se s sodelavcem Simonom na poti v

Bugojno ustavila v Gornjem Ribniku. V gostilni pri mostu, še vedno je tam, sva naročila dve pivi ter pobarala natakarja za ribolovno dovolilnico. Pritrdil je, da jih prodaja in hkrati vprašal, za kateri del jih želiva: normalni ali posebni revir. Kakšna je razlika med njima, naju je takoj zanimalo. »Samo v ceni,« je bil kratek in dodal še, da je z ribami slabo v enem in drugem revirju ter hkrati s terase treščil v tolmun Ribnika zamaška z najin角度 pivskih steklenic. Ni se kaj dosti poznal tak dodatek, saj je bilo dno tolmuna povsem tlakovano v zlati in srebrni barvi že prej nametanih zamaškov. Da skrajšam: vzela sva ribolovnici za »posebni revir«, ujela nekaj repkov lipanov do 25 cm, Simon pa povrhu celo mersko potočno postrv, dolžine kar 25 cm.

Kakšno je zdaj stanje na Ribniku, vedo številni ribiči. Med njimi tudi precej slovenskih, ki so redni obiskovalci omenjenega čudovitega lipanskega revirja. Populacija lipana, a tudi potočne postrvi sta izjemno dobri. Tudi zlatih in srebrnih zamaškov v tolmunu pri gostilni že dolgo ni več. Pa tudi ne PVC-zastav z obreznega vejevja, tako pogostega znaka dogajanja ob teh vodah. Podobno prihodnost bi želel tudi gornji Neretvi in Buni, kajti mehkoustna postrv je edinstvena in enkratna riba, ki si zasluži vsaj minimalno skrb. Mati Narava bo to zagotovo stotero povrnila. Na svetu je mnogo odličnih postrvjih in lipanskih revirjev. Vodá z mehkoustno postrvjo je vsega skupaj šest, in to na majhnem koščku Sredozemlja. Čeprav je morda le polovica voda primernih za malo večjo ribolovno ponudbo, lahko prav zato postanejo izjemno privlačne za ribiče vsega sveta.

Dr. Jože Ocvirk

Dva ribolovna dneva

Za ribolov, o katerem bom najprej pisal, sem si sprva namenil zgolj eno vabo: sirovo testo iz čedarja in gorgonzole, nekaj bele moke, kurkume, malo česna v prahu in tekoče arome tartufa. Končni izdelek je bila dišeča kepa v rumeni barvi kurkume. Zadovoljno sem jo zavil v plastično folijo ter jo položil v torbo za vabe, vse skupaj pa odložil na balkon, kjer so bile temperature tiste dni precej nižje kot v hladilniku. Sirovo ali drugo testo je najbolje pripraviti dan ali dva pred ribolovom, da se sestavine dobro sprimejo in testo otrdi.

Sproščeni laks

Vseeno nisem želel staviti le na enega konja, zato sem na dan ribolova kupil manjšo štruko svežega belega kruha, jo skrbno zavil v PVC-vrečko in položil v torbo k testu. Katero izmed vab bom uporabil, se bi odločil glede na razmere ob vodi. Nisem bil povsem prepričan, ali bom lovil s plovcem ali na talni način. Menil sem, da je za prvo izbiro najboljši kruh, za drugo pa testo.

Najprej sem poskusil z manjšim plovcem nosilnosti nekaj gramov, ki ga lahko uporabljam ali dvojno vpetega ali pripetega le na spodnjem delu. Izbral sem slednjo možnost, predvsem zato, ker sem s seboj vzel le eno palico in lahko hitro in brez podiranja naveze zamenjam plovec z obtežilnikom, če bi se odločil za lov na dnu. Na ribolovno območje sem s fračo izstrelil nekaj svaljkov kruha, ki so počasi tonili v globino in jih je odnašal rahel vodni tok. Pričakoval sem ulov predvsem dveh ribjih vrst: na prvem mestu klena, ki je v mrzlih dneh pogosto edini, ki ga hrana utegne zanimati, in platnice, ki tudi rada prime primerno ponujeno vabo. Na tamkajšnjem območju domujejo kapitalni primerki in obetal sem si katerega v svoji mreži.

Svinčene šibre, s katerimi sem obtežil plovec, sem postavil v njegovo neposredno bližino tako, da se je vaba lahko potapljala povsem naravno. Na tak način pri pozornih ribah ne vzbujamo sumov in strahu. Opisani sistem lahko uporabimo, če ni ribjega drobiža, ki bi kruh razceftral, še preden bi potonil na lovno globino. V takem primeru je treba obtežitev postaviti bližje vabi, da jo hitro potegne mimo malih napadalcev v zeleno globino. Tokrat jih ni bilo,

zato sem lahko mirno opazoval počasno potapljanje vabe skozi srednje bistro vodo, vse dokler ni kruh izginil v globini. Pričakovanja

znam biti precej vztrajen, pa tokrat nisem želel voziti plovca do nezavesti. Čas je namreč mineval in za vodo sem nameraval ostati le do

Potem ko sem nekaj časa neuspešno vozil plovec, sem poskusil še z vabo na dnu. Ker sem s seboj nosil zgolj najnujnejši pribor, sem rogovilo pustil v avtu. Palico sem zato položil kar na travnata tla.

ob tem je pravzaprav težko opisati. Zdelo se mi je, da se nobena riba na tem svetu ne bi mogla upreti taki ponudbi in vsak trenutek bi se lahko od nekoč pojavil debel bučman in hlastnil po mamljivem kosmu kruha na trnku.

Bilo je presneto hladno, mene pa je grelo veliko pričakovanje, ki se je stopnjevalo z vsakim metom. Plovec sem spuščal kakšno uro, vendar nikakor ni hotel pod vodo. Rib kot da ne bi bilo. Menjaval sem globino, a nič ni pomagalo. Čeprav

enih ali dveh popoldan, ne glede na rezultate. Zaenkrat je kazalo bolj slabo, zato sem se odpravil kakih 30 m nižje. Odstranil sem plovec, vse drugo pa pustil tako, kot je bilo. Vodni tok ni bil premočan in ocenil sem, da bo nekaj gramov obtežitve povsem dovolj, da bi vabo spravil na dno reke. Bolj enostavno res ne more biti, če pa bo potrebno, bom v zanko vpel dodatni obtežilnik, teže gram ali dva.

Naveza je padla v vodo kakih pet metrov od brega. Ko je laks

S seboj sem imel dve vabi. Lovil sem zgolj na kruh, sirovo testo pa je ostalo za prihodnjič.

Pri lovu na dnu sem laks popolnoma sprostil, da je visel z vrha palice. Na njem se zazna vsak še najmanjši dotik ribe z vabo. Moramo pa biti pozorni.

Najprej je kruh na dnu pobrala večja platnica, sledili sta dve manjši. Ko sem se prestavil na drugo mesto, sem ujel še klena.

nehal drseti po gladini, je vaba pristala na dnu. Sprostil sem še nekaj dodatnega laksa, da je nastal lok, s čimer se je zmanjšal vpliv vodnega toka nanj, palico pa odložil kar na travnata tla. Laks je z vrha palice ohlapno visel k vodi, jaz pa sem dvignil ovratnik na jakni, kapo potegnili čez ušesa in roke kljub rokavicam iz flisa potisnil globoko v žepe, noge pa sem si kljub zimski obutvi grel s prestopanjem z ene na drugo.

»Trpljenje« je nekoliko omilil rahel trzaj na laksu. Dovolj, da se mi je povrnilo nekaj izgubljenih toplote in v trenutku sem bil skoraj tako »fit« kot na začetku ribolova. Z leti zategovanja v prazno precej dobro razlikujem, ali je trzljaj posledica ribje aktivnosti ali česa drugega. Tokrat nisem prav nič dvomil, da je pri vabi riba. Sledil je močnejši sunek, nakar se je laks

manjši, nakar se je vse znova umirilo. Pred odhodom domov sem želel poskusiti še na enem mestu. To je plitvina, nad katero se raztezajo veje obrežnega grmovja in kjer skoraj vedno vidim kakšnega klena ali pa vsaj njegov rep. Dobesedno po kolenih sem se prikradel do tja in skrit za vejami kolikor mogoče nežno spustil vabo v vodo.

Prvi prijem sem kot po pravilu zamudil; morda sem bil nanj preveč pripravljen, ko pa se je zgodil, sem ga zamudil. Počasi sem izvlekel navezo iz vode, vanjo vrgel dva svaljka kruha in se taktično odpravil nekaj deset metrov gorvodno, kjer sem počakal dobrih dvajset minut, preden sem se vrnil. Ponovil sem vse kot prej, le laks sem nekoliko bolj popustil, da je bil še bolj mlahav. Na njem se pokaže vsak, še tako nežen dotik ribe. Opazoval

sem ga skozi veje, palico pa sem imel pri roki.

Nisem dolgo čakal. Ni minila minuta, morda dve, ko se je stresel. Počakal sem še trenutek, da se je prijem razvil in zategnil. Voda v plitvini je zavrela, zapeti klen pa je še nekajkrat začofotal, preden sem ga zajel v podmetalko. Lep, tam okoli kilograma sem ga ocenil, pa po mojem mnenju ni bil tisti, ki je prijel dobre pol ure prej. Tokrat se je bajsek izognil mojemu trnku in naj mu krušna poslastica tekne; kako bo prihodnjič, bomo pa videli. Za takrat je ostalo tudi sirovo testo, ki tokrat ni prišlo na vrsto.

Kosmato belo vijolično

Čez nekaj dni sem bil znova za vodo. Kleni, platnice in mreže me niso toliko zanimali, ocenil sem namreč, da je dan morda primernejši za lov ščuk. Če sem hotel vsaj nekoliko popraviti letošnje nične rezultate, sem ga moral izkoristiti, saj drugih priložnosti v letu 2017 najbrž ne bo več. S seboj sem vzela zgolj škatlo z vabami iz zajčje dlake in škatlico z drobnim priborom, kot so izdelane jeklene predvrvice, in nekaj materiala za njihovo izdelavo, pa večji pean za odpenjanje rib in za vsak primer še klešče ščipalke. Manjkala ni niti blazina za odpenjanje, ki jo lahko zložim precej na majhno in zato med prenašanjem ni moteča. Zame je obvezna tudi podmetalka. Nekateri namesto nje raje uporabljajo posebne klešče (angl. lip grip), s katerimi ščuko zgrabijo za čeljust ali pa jo enostavno primejo za škržni poklopec z roko in jo dvignejo iz vode. Pri uporabi podmetalk je nevarnost,

Naveza, na katero sem lovil, omogoča hitro menjavo načina ribolova.

Nekaj lovnih vab iz zajčje dlake. Rdečeglava ne sme manjkati, saj je eno uspešnejših barvnih kombinacij. Z belo vijolično (bela glava, vijolično telo in rep) kombinacijo, na katero sem ujel ščuko, sem žal okrasil neko podvodno oviro, preden sem jo fotografiral. Nauk za naprej.

da se vanjo zapnejo trnki, če ni iz plastificirane mreže. Posebno se to rado zgodi, kadar lovimo z voblerji, ki so opremljeni z vsaj dvema trojčkoma, od katerih lahko kateri ostane prost in se zapne v mrežo, ko vanjo zajamemo ribo. To je precej neprijetno, ker trnkov z zalustjo ni niti najmanj preprosto izdreti iz mreže. Zadeva je še toliko manj prijetna, kadar nameravamo ščuko spustiti. V takem primeru je bolje, da zapete trnke odščipnemo s kleščami ščipalkami in tako ločimo ribo od mreže. Meni se je že primerilo, da se je ščuka zavila v mrežo kot bržola. Nemogoče bi jo bilo rešiti drugače, kot razrezati mrežo ali poščipati trnke.

Za metanje kosmatih vab iz zajčje dlake uporabljam starejšo palico Abu Garcia Conulon, dolžine 3,05 m, s težo meta do 40 g. Še vedno mi dobro služi. Opremil sem jo s kolescem Okuma Ceymar 40 in laksom 0,30 mm. Če odmislim precejšnjo količino optimizma, je bilo to bolj ali manj vse, kar sem tistega dne prenašal s seboj. Kot vemo, so ščuke precej muhaste ribe in ne prijemljejo vedno, ko bi si ribič to želel. Sam beležim precej več takih dni, ko sem zgolj premetaval vabo, kot pa tistih, ko mi je katera prišla ali se vsaj prišla pokazati. Tokrat sem slutil, da bi lahko katero ujel.

Najprej sem začel loviti z rdečeglavo (angl. red head) vabo. Ta barvna kombinacija je ena uspešnejših za lov plenilskih rib, zato je tako obarvane vabe skorajda obvezno imeti s seboj. Pravijo, da je za lov z vabami iz zajčje dlake potrebna precejšnja umirjenost, predvsem pa se nam ne sme nikamor muditi. Vabo vodimo počasi, jo občasno cuknemo ali za trenutek ustavimo ter spet začnemo z navijanjem. Vsakič, ko se vaba nenačrtovano ustavi, je potreben zateg, rezultata pa sta dva: ali na trnku obvisi ščuka ali pa se je vaba zapela za kakšnem podvodni štor, vejo ali kaj podobnega. Sam sem z njimi »okrasil« že precej podvodnega sveta. K sreči ščuko lovim redko oz. zelo redko, sicer bi verjetno moral biti previdnejši. Ko gledam gibanje vabe v vodi, me niti ne čudi, da so tako uspešne. Vijuganje repov in dlake na telesu bi lahko opisal skoraj kot gibanje žive ribe. Pri ščukah vsekakor vzbujajo zanimanje in pridejo vsaj pogledat, če že ne primejo. Podobno dosežemo s zvijavkami (tvisterji), šedi in podobnimi vabami, pri katerih repi vijugajo že pri najmanjšem potezanju. Kosmate potezanke pa »delajo« cele in ne zgolj v repnem delu, kar je poleg tega, da so lahke, precejšnja prednost.

V prvi uri sem dobro »pretipal« del vode, v katerem rib ni bilo na spregled. Ko pa sem se premaknil nekoliko nižje in vabo vodil nad koreninami dreves, je izpod njih kot blisk priletela ščuka, dolga kakih 60 cm, morda 70. Srdito je napadla kosmato zapeljivko, a jo je v silni vnemi in na mojo veliko žalost zgrešila. Hitro, kot se je pojavila, je izginila nazaj v globino. Ponovno sem vrgel, vendar ni napadla, zato sem vabo zamenjal za enako veliko v vijolično beli barvni kombinaciji in znova poskusil. Nič. Verjetno me je opazila in se prestrašila mojega presenečenega izraza na obrazu ter pobegnila neznano kam. Zato sem se odpravil naprej, nazaj grede pa sem nameraval znova poskusiti. Imel sem vsaj še en dober razlog za optimizem.

Šele potem, ko sem nekajkrat zamenjal lovno mesto, se je vaba v vodi nenadoma ustavila. Ko pa sem zategnil, sem na drugi strani začutil značilno otepanje, ki mu je prav kmalu sledilo razočaranje. Riba se je namreč snela, še preden sem si jo lahko ogledal. Domnevam, da je bila ščuka, z velikostjo pa ne bi špekuliral. Kljub temu sem bil zadovoljen, saj sem lovil komaj dve uri in prelovil slabo polovico nameravanega predela ter imel dva prijema.

Čeprav pripraviti ščuko, ki se ▶

je ravnokar snela s trnka, da bi ponovno prijela, ni ravno verjetno, sem vseeno poskusil in vabo še enkrat zapeljal po prejšnji liniji. Dosegel nisem nič, morda le ribji posmeh. Pomaknil sem se kakih deset metrov nižje. Vabo sem vrgel do sredine reke in jo pustil toniti, medtem ko jo je odnašal rahel vodni tok. Po kakih dvajsetih sekundah sem začel s počasnim navijanjem. Ko se je vaba približala bregu, je sledil udarec, nato zateg in riba na

lovil dobršen del načrtovanega predela brez kakršnega koli uspeha (izgubil pa sem še edino vabo v vijolično beli kombinaciji, ki sem jo imel), dokler nisem na samem koncu skorajda ostal brez diha. Morda mi je za trenutek zastalo še srce, ne vem. Vabi je iz globine sledila – vsaj za moje pojme – velika ščuka. Na dobrih 90 cm sem jo ocenil, bila pa je precej debela. Vabi je sledila zgolj s plavutmi, medtem ko je telo ostalo povsem

Ko je ena ščuka grdo zgrešila vabo, druga pa se je snela, je kakih 75 cm dolga le končala na blazini za odpenjanje (na fotografiji). Prijela je na vabo z belo vijolično barvno kombinacijo. Čudoviti ribiški dnevi!

drugi strani. Zapeta ščuka se je nekajkrat vrgla iz vode in poskušala ubežati v globino, preden sem jo spravil v podmetalko. Kakšnih 70 do 75 cm dolgo ribo sem prestavil na blazino za odpenjanje, jo rešil dobro zapete potezanke, potem pa sem jo v podmetalki položil nazaj v vodo, da si je oddahnila, preden sem jo fotografiral. Ko sem jo spustil, se ni obotavljala. Z nekaj zamahi z repom je izginila v globino, jaz pa sem se zadovoljen odpravil poskusit srečo še na nasprotni breg. Tja grede sem poskusil »nahecati« tisto ščuko pod koreninami. Najbrž je res zbežala precej daleč. Pa drugič.

Na nasprotnem bregu sem pre-

togo kot poleno. Na koncu mi je, kot rečemo, zmanjkalo vode. Vabo sem lahko le ustavil, jo znova premaknil in popustil. Bil sem popolnoma negiben, palico sem rahlo premikal zgolj z zapestjem. Ni pomagalo, ščuka se je počasi vrnila v globino, jaz pa sem še nekaj trenutkov ostal nepremičen in gledal v smer, kamor je izginila. Potem sem poskusil znova in vse se je ponovilo. V tretje pa je ni bilo več na spregled. Brez uspeha sem poskušal še z drugačnimi barvnimi kombinacijami. Naslednjič se bom najprej vrnil ravno na tisto mesto. Morda bo takrat bolj pri volji.

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

KASTING

Izjemen u

Na svetovnem prvenstvu je sodelovalo štirinajst držav. Naša članska ekipa je dosegla izjemen uspeh, saj je v končni razvrstitvi ekip v peteroboju dosegla peto mesto.

Člansko svetovno prvenstvo v kastingu je potekalo od 30. avgusta do 3. septembra 2017 v mestu Szamotuly na Poljskem. Državno reprezentanco smo sestavljali Dušan Stevanović (RD Soča), Tomo Sotenšek (RD Tolmin), Tim Vertačnik (RD Paka - Šoštanj), Andraž Flajs (RD Tolmin), Tadej Sotenšek (RD Tolmin). Prvič pa je v članski ženski konkurenci nastopala Tjaša Flajs (RD Tolmin). Poleg članov reprezentance je na svetovnem članskem prvenstvu sodeloval tu Bruno Zorko kot mednarodni sodnik.

V članski konkurenci je nastopalo 58 tekmovalcev, v ženski pa 20 tekmovalk. Dušan Stevanović je tekmoval v vseh devetih disciplinah, Tomo Sotenšek v sedmih, Tim Vertačnik poleg peteroboja še v disciplini D6 (muha daljava dvoročno) in D8 (multi cilj), Tadej Sotenšek pa še v D7 (obtežilnik daljava dvoročno). Andraž in Tjaša Flajs sta nastopila samo v peteroboju.

V posamezni konkurenci so vsi člani naše reprezentance dosegli zelo dobre rezultate. Izjemno je presenetil Tim Vertačnik, ki je na prejšnjem mladinskem svetovnem prvenstvu osvojil naslov svetovnega prvaka v peteroboju. V disciplini obtežilnik daljava (D5) je v predtekmovanju dosegel drugo mesto z daljavo 72,57 m. V finalu je svoj rezultat še izboljšal za en centimeter in dosegel daljavo 72,58 m. V finalu je Tim s svojo doseženo daljavo vodil do zadnjega meta Jana Meszaroša s Slovaške, ki je dosegel daljavo 72,59 m in ga premagal za en sam centimeter. Tako je Tim osvojil izjemno drugo mesto in s tem srebrno medaljo. Tudi v prestalih disciplinah je bil naš najboljši tekmovalček, saj se je v finale uvrstil še v dveh drugih disciplinah. V disciplini muha cilj (D1) je dosegel končno šesto mesto, prav tako tudi v disciplini obtežilnik cilj (D3). Dušan Stevanović je dosegel svojo najboljšo uvrstitev v disciplini obtežilnik natančno (D4) z uvrstitvijo na deveto

speh slovenske članske ekipe

Slovensko reprezentanco so sestavljali (z leve): Tjaša Flajs (RD Tolmin), Tomo Sotenšek (RD Tolmin), Dušan Stevanović (RD Soča), Bruno Zorko, Tadej Sotenšek (RD Tolmin), Tim Vertačnik (RD Paka) in Andraž Flajs (RD Tolmin).

Tjaša Flajs se je kljub mladosti uspešno merila z drugimi članicami v konkurenci.

Srebrna medalja Tima Vertačnika

mesto. V disciplini multi daljava (D9) je dosegel 11. mesto in je za malenkost zgrešil finale. Tadej Sotenšek je v disciplini obtežilnik daljava (D5) dosegel svojo najboljšo uvrstitev – 32. mesto. Andraž Flajs pa je prestal krst s prvim nastopom v članski konkurenci. Svojo najboljšo uvrstitev je dosegel v disciplini obtežilnik natančno (D4) z uvrstitvijo na 36. mesto. Tomo Sotenšek sem tekmoval v posamezni konkurenci. Svojo najboljšo uvrstitev sem dosegel v disciplini obtežilnik daljava (D5), kjer sem se uvrstil na 32. mesto.

Po dolgih letih smo v reprezentanci imeli tudi članico, Tjašo Flajs. Kljub mladosti se je uspešno merila z drugimi članicami v konkurenci, saj je dosegla odlične rezultate. V disciplini obtežilnik natančno (D4) je dosegla svojo najboljšo uvrstitev na svetovnem prvenstvu, in sicer deseto mesto. Tudi v drugih disciplinah se je uvrščala na zelo solidna mesta.

*Vodja reprezentance
Tomo Sotenšek*

LOV RIB Z UMETNO MUHO

Deseto mesto Sloveniji

V začetku septembra je pod Visokimi Tatrami na Slovaškem potekalo že 37. Svetovno prvenstvo v lovu rib z umetno muho, ki se ga je letos udeležila tudi Slovenija. Potem ko smo na prvenstvu v Bosni in Hercegovini pred dvema letoma osvojili odlično peto mesto, smo lani prvenstvo v ameriškem Vailu zaradi velike oddaljenosti in temu primernih visokih stroških izpustili, da bi se lahko še bolje pripravili na slovaške reke.

Letošnje prvenstvo je potekalo na rekah Orava, Bela, Poprad, Vah ter na jezeru Dedinky. Same reke so dokaj podobne slovenskim, saj spominjajo na nekatere naše alpske reke oziroma na različne dele reke Sore. Še največja neznanka je bila reka Orava, saj je večinoma široka več kot 50 metrov z veliko mirnimi predeli (ti. tiha voda), kjer prevladujejo kleni. Le-ti so na samem prvenstvu štelj v rezultat zgolj na omenjeni reki, čeprav so na Oravi (kot tudi na drugih rekah) kljub vsemu prevladovali lipani. Tam so tekmovalci ujeli nekaj manjših sulcev, na drugih rekah pa tudi nekaj šarenk ter potočnih postrvi; prav postrvi so lovili tudi na jezeru.

Prvič smo na nekajdnevni trening na Slovaško odšli že v drugi polovici maja, kjer smo lahko trenirali tudi na tekmovalnih trasah. Trening na njih neposredno pred svetovnim prvenstvom namreč ni mogoč, saj so praviloma zaprte za ribolov tudi več kot en mesec pred samim prvenstvom. Tako smo v nekoliko povečanih vodostajih uspešno in neuspešno poskušali različne taktike ter pristope za uspeh, še največja neznanka pa nam je bil ribolov na tri muhe. Slovaška namreč tako kot večina evropskih držav omogoča muharjenje na več kot eno muho, kar je bila za nas tudi manjša težava, saj smo se doslej s takšno tehniko ribolova le redko srečali, kajti pri nas je tak ribolov prepovedan. Trening v maju smo opravili tudi na jezeru, prosto poletje pa izkoristili za zadnje detajle in priprave pred odhodom na prvenstvo.

Poletje je hitro minilo, zadnja nedelja v avgustu je bila tu, z njo pa tudi odhod na svetovno prvenstvo. Takoj po tekmi državnega prvenstva na Savi Dolinki nas je vseh šest tekmovalcev krenilo na pot proti Slovaški, kamor smo prispeli v dopoldanskih urah, popoldan pa izkoristili za trening, ogled tekmovalnih tras in namestitvev. Ker je bilo za konec tedna napovedano slabo

vreme, smo prvih nekaj dni lovili na rekah, kjer je kasneje tudi potekalo tekmovalje, le da smo morali izbrati dele rek nad tekmovalno traso ali pod njo. Prosti čas

Zahvaljujemo se vsem sponzorjem, ki so celotni reprezentanci in tudi posameznikom podarili sredstva, ki so pripomogla k boljšim pripravam in rezultatu, ter tudi vsem drugim, ki niso omenjeni:

- generalnemu sponzorju, španskemu proizvajalcu muharske opreme Maxia Rods
- RD Bled
- RD Bohinj
- RD Radovljica
- Marjanu Kolarju
- Mateju Zlodeju
- pensionu Cerkovnik
- trgovini Fish & Fun
- trgovini Šport Danilo
- trgovini Kostevc
- trgovini Govic, Flyfisher's friend
- trgovini Mercator center Kranj
- Občini Lukovica

Reka Bela

Reka Vah

smo izkoristili za vezavo umetnih muh, pripravo opreme, zbiranje informacij ter tudi za samo opazovanje dogajanja na vodi. Na začetku smo bili namreč nameščeni neposredno na

Rezultati tekmovalcev, posamezno (od 154 tekmovalcev):

1. mesto: Antonin Pešek (Češka)
2. mesto: Gregoire Juglaret (Francija)
3. mesto: Sebastien Delcor (Francija)
4. mesto: Julien Daguillanes (Francija)
5. mesto: Ivan Verge (Španija)
32. mesto: Jure Osolin
45. mesto: Matjaž Tirovič
48. mesto: Rok Šparovec
79. mesto: Dejan Ambrožič
97. mesto: Aljoša Crkvenjaš

Rezultati, ekipno (od 29 ekip):

1. Francija
2. Češka
3. Španija
4. Slovaška
5. Avstralija
6. Poljska
7. Bolgarija
8. Finska
9. Anglija
10. SLOVENIJA

LOV RIB S PLOVCEM

Zmaga Italiji, Sloveniji 19. mesto

Uradno odprtje prvenstva (z leve): dr. Miroslav Žaberl in slovenska reprezentanca v sestavi Aljoša Crkvenjaš, Rok Šparovec, Matjaž Tirovič, Jure Osolin, Dejan Ambrožič, Janez Cerkovnik, Danilo Bižal

Pred začetkom treninga na Oravi

sotočju rek Bele in Vah, v neposredni bližini tekmovalne trase, tako da smo omenjeni reki lahko že temeljito pregledali. Načrtovani trening je nekoliko pokvarilo slabo in deževno vreme, a so se razmere do začetka tekmovanja je nekoliko umirile,

čeprav je večino časa zelo pihalo.

Prvi teden na Slovaškem je minil hitro in v začetku tedna smo se preselili v garni hotel nekoliko višje, kjer se je začel uradni del prvenstva. Tam sta se nam pridružila tudi predsednik RZS dr. Miroslav Žaberl, ki je na povabilo krovne organizacije Fips Mouche opravljal naloge supervizorja oziroma nadzornika tekmovalcev domače slovaške ekipe, ter selektor reprezentance Danilo Bižal, tako da je bila ekipa popolna. Po uradnem odprtju prvenstva smo usklajevali še zadnje podrobnosti pred začetkom tekmovanja, kmalu pa je šlo zares.

V treh tekmovalnih dneh je vsak tekmovalec lovil petkrat po tri ure, vsakič na drugi reki oziroma jezeru. Za dober rezultat je moral vsak član ekipe pristaviti svoj delček mozaika in čeprav smo morda na prvi pogled najbolj izstopali sami tekmovalci, sta odlično delo opravila tudi naš šesti tekmovalec Janez Cerkovnik, ki je tokrat opravljal vlogo rezerve, pa tudi že omenjeni selektor Danilo Bižal. Po slabšem začetku v prvem dopoldnevu, ko nismo našli pravih odgovorov za slovaške lipane, smo se že isti popoldan zbrali, nivo ribolova pa dvigovali do samega zaključka prvenstva, ko smo prav z zadnjimi ujetimi ribami ujeli tako zeleno deseterico.

Na prvenstvu je nastopilo 154 tekmovalcev, od katerih je imelo svojo ekipo 29 držav. To je bilo najbolj obiskano svetovno prvenstvo doslej in dober vtis smo pustili tudi slovenski tekmovalci. Pokazali smo, da je mogoče z veliko truda in odrekovanja, pa tudi z nekaj športne sreče doseči dobre rezultate tudi na mednarodni ravni. Takšnega uspeha ne bi bilo, če nam ne bi poleg RZS, ki je poskrbela za kotizacijo, pomagali različni sponzorji in darovalci, med katerimi bi se želel posebej zahvaliti Marjanu Kolarju, ki je vse leto nudil veliko finančno pomoč. Čeprav smo nekoliko zaostali za rezultatom z našega zadnjega svetovnega prvenstva, upamo, da ga bomo lahko kmalu tudi presegle. Naslednje leto bo namreč svetovno prvenstvo v sosednji Italiji in želimo si, da bi tudi tam nastopila slovenska ekipa.

Jure Osolin

Na 23. Evropskem članskem prvenstvu v lovu rib s plovcem (EP LRPi), ki je potekalo v kraju Canavella v Italiji, je sodelovalo 24 držav, med njimi tudi Slovenija. Žal o omenjenem tekmovanju še ni bilo nič povedanega oz. napisanega v našem glasilu, čeprav si prizadevni reprezentantje to zagotovo zaslužijo.

Naša reprezentančna ekipa se je izoblikovala na predhodnem članskem državnem prvenstvu v lovu rib s plovcem v letu 2016 (DP LRP) po že znanih merilih glede na dosežke v A-ligi posamezno, B-ligi posamezno in ligi posameznikov. Šest prvovršenih tekmovalcev tvori reprezentanco A, šest drugovršenih (od 7 do 12 mesta) pa reprezentanco B. Reprezentanca A že vrsto let zastopa Slovenijo na svetovnih prvenstvih (SP), reprezentanca B pa na evropskih prvenstvih, če le zbere dovolj finančnih sredstev.

Slovenska reprezentanca B v sestavi Dejan Bujan, Martin Smole, Mitja Marks, Božo Irgolič, Boštjan Rojc, rezervni tekmovalec Dejan Petakovič, trener Petar Dimitrovski in vodja reprezentance Gusti Prelog v družbi zvestih pomočnikov Andreje Marks in Tomaža Bolčeviča se je v drugi polovici maja podala na pot proti Italiji. Po dolgem in napornem potovanju (približno 600 km) so z osebnimi avtomobili srečno prispeli v mesto Cavanella in se nastanili v hiši prijaznih Italijanov v bližini tekmovalne trase.

»Člani reprezentančne odprave smo se za enotedensko bivanje dobro pripravili in vse je potekalo tako, kot smo se predhodno dogovorili. Po vselitvi je kmalu zadišalo po prvem obroku hrane izpod spretnih rok tekmovalca, tokrat tudi v vlogi kuharja – ekonomoma Boža Irgoliča, ki nas je kulinarično razvajal ves čas bivanja v Italiji,« je povedal vodja reprezentance Gusti Prelog in dodal: »Vsak dan smo trenirali od 10. do 18. ure, razen petka (dan pred pričetkom finalnega dnevnega tekmovanja), ko je bil trening dovoljen le do 14. ure. Na treningih smo lovili predvsem ploščiče in babuške težke približno 300 g. Vsi naši tekmovalci so si na treningih prizadevali uloviti čim več rib in so cel teden marljivo trenirali pod budnim očesom trenerja Dimitrovskega. Na treningih smo uporabljali klasične navezave za lov ploščičev z »lizi-kami« od 4 do 10 g, kot tudi standardne plovce (bučke) od 2 do 6 g. Za privabljanje rib smo uporabljali zelo malo hrane, a veliko zemlje, kateri smo dodajali komarjeve ličinke (fuj in verdevaz). Na treningih smo ujeli solidne težke rib, predvsem ploščiče in babuške – nekeje do 4 kg na tekmovalca. Čeprav rezultati drugega dne finalnega tekmovanja niso bili najboljši, sem z enotedenskim delom zelo zadovoljen in ponosen na ekipo, ki sem jo vodil.«

Naslov evropskih prvakov je osvojila reprezentanca domačinov (Italija) (56 NT), drugo mesto Belgija (71 NT), tretje Madžarska (73,5 NT), 4. Češka (80 NT), peto Francija ▶

(84 NT), šesto Rusija (102 NT), sedmo Nemčija (104 NT), osmo Avstrija (109,5 NT), deveto Slovaška (115 NT), deseto Anglija (116 NT) itn.; 19. mesto je osvojila Slovenija (152,5 NT).

V posamezni konkurenci je naslov evropskega prvaka osvojil domačin Giuliano Prandi (2 NT), Italija, drugo mesto je osvojil Luc Thijs (4 NT), tretje Bart De Cree (5 NT), oba Belgija, četrto Jurij Siptsov (6 NT), Rusija, peto Jacopo Falsini (6NT), Italija, šesto Pavel Syrovatka (6NT), Češka, sedmo Genadij Shmyrov (7NT) Ukrajina, osmo Will Raison (8 NT) Anglija itn.

Naši reprezentanti so v prvem finalnem dnevu dosegli naslednje rezultate v sektorjih: sektor A: Boštjan Rojc, deveto mesto; sektor B: Božo Irgolič, 15. mesto; sektor C: Martin Smole, 23. mesto; sektor D: Mitja Marks, deveto mesto in sektor E: Dejan Bujan, sedmo mesto, kar je bila najboljša slovenska uvrstitev tistega dne.

Ekipno so naši tekmovalci po prvem tekmovalnem dnevu zasedli 14. mesto.

Drugi finalni dan so naši fantje po sektorjih dosegli naslednje rezultate: sektor A: Božo Irgolič, 12. mesto; sektor B: Dejan Petakovič, 20. mesto; sektor C: Mitja Marks, 22. mesto, sektor D Boštjan Rojc, 14. mesto in sektor E: Dejan Bujan, 21. mesto.

V skupnem seštevku točk je bil naš najuspešnejši tekmovalac Boštjan Rojc iz RD Brestanica - Krško, zasedel je 53. mesto, Božo Irgolič (RD Majšperk) je pristal na 68. mestu, Dejan Bujan (RD Ormož) na 74., Mitja Marks (RD Majšperk) na 79., Dejan Petakovič (RD Brestanica Krško) na 124. in Martin Smole (RD Brežice) na 129. Slednja tekmovalca sta nastopila le po enkrat, zato je njuna končna uvrstitev skromnejša, kot bi bila, če bi nastopila na obeh finalnih dneh.

Boštjan Rojc, tokrat naš najuspešnejši reprezentant, je v slovenski reprezentanci nastopil drugič. Večkrat prej je nastopal v vlogi pomožnega trenerja in ekonomista reprezentance ter podobno sodeloval na mednarodnem tekmovalnem prizorišču, neposredno pa je bil vključen v delo slovenskih reprezentančnih odprav na pomembnih mednarodnih tekmovanjih ter zanesljivo opravil odgovorno vlogo vedno. O samem nastopu je povedal: »Ni mi povsem jasno, zakaj tekme izgubljam v samem finišu tekmovanja. Bil sem tri

ure prvi v sektorju, moji konkurenti pa 90 % uspešnosti dosežejo v zadnji uri tekmovanja.«

Božo Irgolič je ugotavljal: »Izgubil sem nekaj lepih ploščičev, saj so se mi preprosto snemali ali pa so mi odtrgali predvrnico. Če bi v mrežo spravil le eno od njih, bi bil uvrščen precej više.« Božo je prekaljen večkratni reprezentant in če se njemu snemajo ribe, potem je res nekaj manjkalo ...

Dejan Bujan je razmeroma mlad tekmovalac iz RD Ormož, ki niza imenitne

rali plovce (lizike) tudi 30 g nosilnosti. Poleg tega se je neprestano spreminjala višina vodne gladine v kanalu – tudi za en meter – kar nas je na tekmovanju še dodatno obremenjevalo.«

Martin Smole sodi med mlajšo obetavno generacijo tekmovalcev, ki se z izjemnimi dosežki na DP LRP približujejo vrhu najuspešnejših slovenskih reprezentantov. Martin je tokrat prvič oblekel reprezentančni dres in tudi materialno prispeval k opremi (oblačila) naše ekipe s pomočjo delovne organizacije GES iz Rogaške Slatine. Ob svojem prvem reprezentančnem nastopu ni skrival zadovoljstva, pa tudi razočaranja ne: »Zame je to bilo posebno doživetje, želel sem sem si uspešnega nastopa, a žal se ni odvil po mojih željah. Na treningu sem bil uspešen, toda spreminjajoči se vodni pogoji zahtevajo svoj način lova, ki ga mi še ne obvladamo, kar nas je stalo vidnejše uvrstitve. Preveč nam je ušlo težjih rib.«

Dejan Petakovič, večkratni slovenski reprezentant, sodi v tisto mlado obetavno skupino reprezentantov, ki so nas s svojimi uspešnimi nastopi že kar nekajkrat prijetno presenetili in navdušili na mednarodnih tekmova-

njih. Dejan je potrdil razmišljanja nekaterih svojih reprezentančnih sotovarišev: »Nismo še naštudirali lova rib, v transporthno – plovni rečnih kanalih. To znaajo domačini in ekipe, ki imajo podobne ribolovne vode in tisti, ki jim domačini razkrijejo pomembne detajle za uspešen ribolov. Temu sem bil priča na zadnjem komercialnem tekmovanju v Italiji, kjer smo tekmovali na podobnem kanalu kot na nedavnem EP. Vsekakor bi radi bi odkrili, v katerem grmu tiči zajec.«

Petar Dimitrovski, trener reprezentance, je nastop svojih varovancev komentiral z besedami: »Vsi v ekipi smo složno sodelovali, kar je ključnega pomena za uspeh in vzdušje v reprezentanci. Ob tej priliki bi se rad še enkrat vsem zahvalil za njihovo prizadevnost, za njihovo opravljeno delo v želji za uspešen nastop. Za neuspeh krivim predvsem to, da smo v vodo navozili preveč narezanih kompostnih črvov, saj so le-ti privabili some, ki so nam trgali laks. Som na EP ni štel v ulov niti v primeru, da ga potegneš iz vode. Upam, da bomo imeli drugič tudi več športne sreče.«

Jože Šmejc

Slovenska reprezentanca (z leve, zadaj): Božo Irgolič, trener reprezentance Petar Dimitrovski, pomočnik trenerja Tomaž Bolčević in Boštjan Rojc. Spredaj: vodja reprezentance Gusti Prelog, Dejan Bujan, Mitja Marks, Dejan Petakovič in Martin Smole

rezultate in se z odločnimi koraki bliža reprezentanci A. Tokrat je prvič oblekel majico s slovenskim grbom ter nam to doživetje opisal s besedami: »EP je zame nova izkušnja, s katero bom v svojih nastopih na DP LRP dosti bolj sproščen, saj so bili psihični pritiski pred in med tekmovanjem na EP zelo obremenjujoči. Drugi finalni dan sem imel zelo slabo lovno mesto, saj sem neprestano zapejal in trgal trnke, moja konkurenta na levi in desni pa sta strani imela čisto rečno dno in na koncu dosegla odlične rezultate. Res škoda, a ostaja mi lep spomin za doseženo 7. mesto prvega tekmovalnega dne in na prijetno doživetje mojega prvega reprezentančnega nastopa. Hvala vsem, ki ste nam pomagali in nas vspodbujali.«

Mitja Marks spada v skupino bolj izkušenih, zelo zanesljivih in mirnih tekmovalcev, a v pogovoru z njim je bilo čutiti razočaranje: »V dneh treningov se vodni tok ni spreminjal, voda je tekla mirno in počasi. Prav za tak rečni tok sem si pripravil veliko navez s plovci nosilnosti od enega do dveh gramov in tudi težje. V finalnih dneh pa se je tok spreminjal in uporabljati smo mo-

Uspeh favoritov in povratnikov

RD Pesnica – Sensas že šestič nepremagljiva; prvaki B-lige RD Zagorje se po 22 letih vračajo v A-ligaško družčino; ekipa RD Ruše je po 12 letih Mariboru priborila status prvoligašev; večkratni reprezentanti so ponovili uspešno nastopanje in tako opravičili status favorita – to so le nekateri zaključki zanimivega DP LRP 2017.

A-liga ekipno: nepremagljiva ekipa RD Pesnica – Sensas

Aktualni državni prvaki RD Pesnica – Sensas iz Lenarta so z obranitvijo naslova državnih prvakov postavili nov zgodovinski mejnik uspešnosti v ekipnem delu DP LRP, saj so že šestič zapored osvojili najvišjo državno lovoriko. A tokrat je šlo močni ekipni članski konkurenci kar precej »za nohte«. Med ekipami je vladala želja po zmagi, zato je bilo večkratnim državnim prvakom težje obraniti naslov kot v prejšnjih letih, a so v samem finišu DP dokazali, da so tudi tokrat nepremagljivi. Skupno so na osmih tekmovanjih prejeli 205 negativnih točk (NT). K ponovnemu ekipnemu uspehu so tekmovalci, večkratni državni reprezentanti z odbitkom dveh najslabših uvrstitev dosegli naslednje rezultate: Mitja Kmetec je prejel skupno 12 NT, Lenart Pikelj 18 NT, Primož Adanič 23 NT, Aleš Kncler 35 NT in Katharina Sluga 42 NT.

Tekmovalci so bili presrečni ob imenitnem uspehu, ki ga je takole komentiral Mitja Kmetec: »Letošnje DP je bilo najbolj izenačeno izmed vseh v zadnjih nekaj letih. Naslov bi lahko osvojilo več ekip. Naša ekipa je sicer imela manjšo prednost pred zadnjima tekmama, kar nam je z nekoliko sreče za ponovni uspeh zadoščalo. Vsekakor se zelo veselim naslednjega SP, ki bo v Szegeđu na Madžarskem, kjer lovijo krape in upam na vrhunski rezultat. Letos sem bil tam na veliki mednarodni tekmi, kjer sem uspešno preizkusil »svojo« hrano za privabljanje rib, ki se je odlično izkazala za lov krapov.« Lenart Pikelj je dodal: »Ponovnega naslova sem izredno vesel, zato se že veselim ekipnega SP, ki bo naslednje leto na Madžarskem.« Primož Adanič je povedal: »Z objemom smo proslavili zmago. Vesel sem ekipnega vzdušja in naslova sem se še toliko bolj razveselil, saj je bil boj za prvaka zelo

Prvovrščene ekipe A-lige (z leve): drugovrščena ekipa RD Ptuj, prvaki RD Pesnica – Sensas iz Lenarta in tretjevrščena ekipa RD Radeče - Timar

A-liga, ekipni državni prvaki (z leve, zadaj): Lenart Pikelj, Aleš Kancler, vodja ekipe Stanko Adanič. Spredaj: Mitja Kmetec, Primož Adanič in Katharina Sluga.

Najuspešnejši tekmovalci A-lige posamezno (z leve): drugo mesto Dejan Petakovič, prvak Sašo Nedeljko in tokrat tretji Mitja Kmetec

napet.« Aleš Kancler: »Letošnja sezona je bila ena izmed najbolj izenačenih v zadnjih nekaj letih, zato sem vesel, da nam je uspelo zmagati.« Katharina Sluga: »Zelo sem vesela, da nam je kljub slabši sezoni uspelo obraniti naslov prvakov in da se bo ekipa udeležila klubskega SP v Szegedu, kar je bila tudi ena velika želja Mitje.«

Že v uvodnih besedah smo poudarili tekmovalno izenačenost ekip, saj se vse do zadnjega sodniškega žvižga ni vedelo, ali bodo tekmovalci ekipe Ptuj - Jure, v kateri tekmujeta odlična Sašo Nedeljko in Stanko Rogina, letos le osvojili naslov prvakov. Ni se vedelo, ali se bo morda vendarle (prvič) posrečilo Radečanom,

(275 NT), osmo RD Ormož (278,5 NT), deveto RD Murska Sobota (281 NT), deseto RD Celje (286 NT), 11. mesto RD Mozirje (301 NT) in 12. mesto RD Novo mesto (310 NT).

Zadnji uvrščeni ekipi bosta letos nastopali v konkurenci B-lige.

A-liga – člani posamezno: zmagovalec Sašo Nedeljko

Za zanimivo presenečenje je v A-ligaškem tekmovalstvu v posamični konkurenci z izjemnimi rezultati poskrbel tokrat najuspešnejši tekmovalec, mladi reprezentant Sašo Nedeljko, član ekipe Ptuj - Jure, ki je prejel 9 NT. Sašo je preprosto blestel, saj ga nista uspela

Liga posameznikov – člani: Ambro porazil tekmece

V ligi posameznikov – člani je naš svetovni šampion Jernej Ambrožič tokrat nanizal same zmage in postavil nov mejnik uspešnosti na omenjenem DP, saj je na osmih tekmah prejel le 7 NT in prepričljivo zmagal. Drugo mesto je osvojil njegov največji dolgoletni tekmelec Mitja Kmetec (14 NT), na zadnjo stopničko zmagovalnega odra pa je z doseženim tretjim mestom stopil Aleks Mesarič (17 NT). Slednja se je za 2 točki izmuznila Boštjanu Rojcu, ki je z 19 NT osvojil četrto mesto, peti je bil Sašo Nedeljko z enakim številom NT, a manjšo

V ligi posameznikov so bili najuspešnejši (z leve): drugo mesto Mitja Kmetec, prvak Jernej Ambrožič - Ambro in tretje mesto Aleks Mesarič ter tekmovalke (z leve): drugouvrščena Katharina Sluga, prvakinja Tina Pikelj in Janja Hernet na tretjem mestu.

Ekipni prvaki B-lige, RD Zagorje (z leve): Andrej Dornik ml., Alen Vavtar, Ernest Kotar, Jože Sehur in spredaj Boštjan Čilenšek, predsednik TK RD Zagorje.

pri katerih tekmujeta svetovni prvak Jernej Ambrožič - Ambro in njegov zanesljiv sotekmovalec Robi Makuc. Lahko bi tokrat (tudi prvič) uspelo prebiti led večkrat drugouvrščeni ekipi RD Ptuj z izjemnimi dosežki nekdanjega mladinskega reprezentanta Davorja Božiča v družbi priznanega mladega reprezentanta in najuspešnejšega ptujskega tekmovalca s Ptuja Aleksa Mesariča in drugih kolegov iz ekipe. V čakalni vrsti za osvojitve državnega naslova ekipnih prvakov je resnično vladala močna konkurenca.

Na skrbno urejeni sevniški tekmovalni trasi v Orehovem sta zanimiva zadnja finalna dneva (sobota in nedelja) potekala v duhu velikih pričakovanj ter na koncu v zbranih rezultatih prikazala povsem enako razporeditev dosežkov kot na DP LRP 2016. Zopet je drugo mesto osvojila ekipa RD Ptuj (211 NT) in ponovno tretje mesto RD Radeče – Timar (218,5 NT). Žal je ekipi Ptuj - Jure (222 NT) po letošnjih izvrstnih nastopih (vse do zadnjega finalnega vikenda) iz rok spolzelo eno od treh prvih mest in se je uvrstila na četrto mesto, peto je osvojila RD Brestanica - Krško (265 NT), šesto RD Majšperk (267 NT), sedmo RD Brežice

premagati niti takšna asa, kot sta Jernej Ambrožič in Mitja Kmetec. Drugo mesto je osvojil najmočnejši člen ekipe RD Brestanica - Krško, prav tako uspešen mladi reprezentant Dejan Petakovič (10 NT), tretje Mitja Kmetec (12 NT) iz RD Pesnica - Sensas iz Lenarta, četrto je osvojil že omenjeni tokrat najmočnejši »motor« ekipe RD Ptuj, mladi nadarjeni tekmovalec Davor Božič (13 NT), z izjemnimi letošnjimi dosežki je Stanko Rogina (14 NT) iz ekipe Ptuj - Jure povzročil pravo zmedo z doseženim petim mestom med samimi mladci, ki so ga pogosto gledali v hrbet, šesto mesto je zasedel najuspešnejši tekmovalec ekipe RD Majšperk, vedno solidni Mitja Marks (15 NT), sedmo Jernej Ambrožič - Ambro (15 NT) in osmo Robi Makuc (15 NT), oba iz ekipe RD Radeče – Timar (tekmovalce z enakim številom prejetih NT je na lestvici uspešnosti porazdelila teža ujetih rib), deveto mesto Lenart Pikelj (18 NT), RD Pesnica - Lenart, deseto Žiga Pavlič (18 NT), RD Majšperk, 11. mesto Aleks Mesarič (18 NT) Ptuj, 12. mesto Marko Mavsar (21 NT) RD Celje itn.

Na tekmovalstvu v A- in B-ligi je na vsaki tekmi nastopilo po 60 tekmovalcev.

težo ujetih rib, šesto mesto je pripadlo Žigi Pavliču (23 NT), sedmo Dejanu Bujanu iz Ormoža (23,5 NT), osmo Božu Irgoliču (24 NT), deveto Benjaminu - Janu Jurmanu; najuspešnejši Brežičan je tudi prejel 24 NT, a je imel slabši ulov rib. Deseto mesto je osvojil Štefan Černjavič, glavno orožje ekipe Murska Sobota (25 NT), 11. Miha Jezovšek (26 NT), 12. Andrej Zimšek (26 NT), vendar s slabšim izkupičkom ujetih rib, itn.

V ligi posameznikov – člani je tokrat sodelovalo 40 tekmovalcev.

Mitja Kmetec obranil naslov absolutnega prvaka

Naslov absolutnega državnega prvaka v LRP, ki ga dobimo s skupnim seštevkem nagradnih točk (NaT) v A-ligi, B-ligi in ligi posameznikov – člani, je uspelo obraniti Mitji Kmetcu. V močni konkurenci izjemnih sotekmovalcev je večkratni državni prvak in reprezentant zbral največ nagradnih točk, skupno 57 NaT. Sašo Nedeljko je s 56 NaT osvojil drugo mesto. Na tretjem mestu se jima je s 54 NaT pridružil naš doslej najuspešnejši reprezentant – svetovni prvak leta 2016, Jernej Ambrožič

- Ambro, ki je za osvojeno tretje mesto prejel 54 NaT, četrto mesto je osvojil Aleks Mesarič (48 NaT), peto Žiga Pavlič (46 NaT), šesto Dejan Bujan (42 NaT), sedmo Boštjan Rojc (34 NaT), osmo Miha Jezovšek (33 NaT), deveto Mitja Marks (33 NaT), deseto Primož Adanič (32 NaT), 11. Petar Dimitrovski (32 NaT), 12. Robi Makuc (29 NaT), 13. Božo Irgolič (29 NaT), 14. Andrej Zimšek (29 NaT) itn.

Prvih šest uvrščenih tekmovalcev načeloma sestavlja A-representanco za naslednje SP LRP, naslednjih šest uvrščenih tekmovalcev (od 7. do 12. mesta) pa B-representanco, ki tradicionalno nastopa na evropskem prvenstvu,

je prejela 14 NT. Za tretje mesto so se v izenačenem boju potegovale kar štiri tekmovalke. Uvrstitev je odločala teža ujetih rib, saj so dosegle domala enako število NT. V omenjeni konkurenci si je nekdanja državna prvakinja in večkratna reprezentantka Janja Hernet (RD Pesnica) s prejetimi 20 NT priborila tretje mesto, nehvaležno četrto mesto je pripadlo Sari Hauptman (20 NT) iz RD Brestanica - Krško, peta je bila Lidija Hernet (20 NT) iz RD Pesnica - Lenart, le točko več je prejela najmlajša, obetavna tekmovalka Urška Žonta (21 NT) iz RD Radeče. Športna sreča je tokrat obšla mlado obetavno tekmovalko Klementino Križanec (33 NT) iz RD Slovenska Bistrica.

Andrej Petan iz RD Brežice, sicer aktiven tekmovalac v A-ligi, ki je na željo zagorske ekipe zelo uspešno podaril svoj dragoceni čas ekipi za uresničitev njene dolgoletne želje.

Boštjan Cilenšek, podpredsednik RD Zagorje, predsednik TK in ter uspešen tekmovalac je povedal: »Naša RD uspešno goji različne aktivnosti, zlasti ribogojstvo, športno tekmovalno dejavnost in druženje. To dosegamo z marljivim delom naših zvestih članov. Svoj cilj smo dosegli tudi na tekmovalnem področju, zlasti z vsaj 90 % dela, kar je manjkalo pretekla leta. Ob tej priliki bi se v imenu ekipe zahvalil Andreju Petanu za uspešno vodenje ekipe in bivšemu

Najuspešnejši posamezniki v B-ligi (z leve): drugouvrščeni Darko Šarman, prvak Jože Sehur in tretjevrščeni Iztok Robnik.

Drugouvrščena RD Ruše se vrača v A-ligo (stojijo zadaj z leve): Iztok Robnik, Iztok Štraus, Boštjan Sivec, Robert Srne; (spodaj z leve): vodja ekipe Bojan Osvaldič, Tomaž Erjavc, Uroš Mally in vodja 2 – Slavko Hameršak.

če se le zbere dovolj finančnih sredstev za njen nastop.

Liga posamezno – članice: Tini Pikelj šesti naslov prvakinja

V zanimivem državnem prvenstvu članic v LRP, ki je potekalo v pomladanskem in jesenskem času na tekmovališčih organizatorjev RD Pesnica, Ptuj, Radeče in Sevnica, je nastopalo sedem večjih ter prizadevnih tekmovalk. Tekmovanja so potekala ob vikendih, sočasno s tekmovanji lige posameznikov (člani), vendar na ločenih tekmovalnih trasah, a na istem jutranjem startnem zboru.

Tudi na lanskem DP LRP – članice sta se v finalnem obračunu na sevniški tekmovalni trasi na brežini reke Save za naslov državne prvakinja zopet pomerili sestrični Tina Pikelj (RD Radeče) in Katharina Sluga (RD Pesnica – Lenart). Katharina je svoj zadnji naslov prvakinja proslavila leta 2015, Tina pa je tokrat branila naslov aktualne državne prvakinja, ki ga je osvojila na DP LRP leta 2016.

Tini je tokrat že šestič uspel veliki met, saj je svojo zasledovalko Katharino premagala za dve NT ter skupno prejela 12 NT. Drugouvrščena Katharina

Na koncu: čestitke prvouvrščenim tekmovalkam za uspešne nastope, preostalim pa želimo, da bi jih obiskala sreča na letošnjem DP LRP.

B-liga – ekipno: RD Zagorje in RD Ruše spet v A-ligi

Upanje umre zadnje, je star znan ljudski rek, ki sta ga z vztrajnim delom in trdno željo po uspehu potrdili dolgoletni ekipi B-lige, ekipa RD Zagorje in RD Ruše. Njihov uspeh je odmevno zaznamoval omenjeno ekipno tekmovanje, saj so Zagorjani s prvakom B-lige posamezno, izvrstnim tekmovalcem Jožetom Sehurjem in njegovimi sotekmovalci Alenom Vavtarjem, Andrejem Dornikom ml., Boštjanom Cilenškom in Ernestom Kotarjem že na prvem srečanju zmagali in prevzeli prvo mesto ter ga obdržali vse do zadnjega ligaškega tekmovanja. Skupaj so prejeli 181 NT.

V RD Zagorje skrbijo tudi za mlade športne ribiče, saj je v rezervi čakal Jan Smrkolj, ki je na DP LRP v kategoriji U-20 osvojil tretje mesto in že trka na vrata prvega moštva. Za uspeh novih prvotigašev je v veliki meri zaslužen tudi večkratni reprezentant Slovenije,

uspešnemu tekmovalcu naše RD Urošu Cenclju za koristno svetovanje, Jožetu Sehurju za izjemne rezultate in seveda predsedniku RD, Stanetu Pozniču, ki nam na vse mogoče načine pomaga pri uspešnem promoviranju naše RD.«

Jože Sehur, prvak B-lige, je bil njen prvak že leta 1990: »Vesel sem ekipnega, kot tudi osebnega uspeha in upam, da se v A – ligi uvrstimo v zlato sredino. Osebnostno bi se na DP LRP 2018 rad uvrstil med prvo petnajsterico uspešnih tekmovalcev.«

Alen Vavtar je dejal: »Želim, da bi tudi v prihodnje delali tako enotno kot do sedaj, ko je prevladoval ekipni duh. Andrej Petan bo odslej naš nasprotnik v A-ligi, saj tekmuje za RD Brežice. Bil je res pravi vodja.«

»V vsem se strinjam z ostalimi sotekmovalci: zlata sredina v A-ligi bi bil noven lep uspeh naše ekipe,« je povedal Andrej Dornik ml., ki uspešno nadaljuje ribiško poslanstvo Dornikovih.

»Kakih šest let smo si močno prizadevali, da se uvrstimo v A-ligo. Vesel sem, da smo uspeli in razveselili naše navijačice in navijače. Ob tej priliki si zaslužita posebno pohvalo naši zvesti navijačici Momi in Neli, ki sta pripotovali

v oddaljene Krašče (Murska Sobota) in s transparenti v rokah navijali za našo ekipo. Ja, potem se ni čuditi, da smo prvaki«, je v šali dodal Ernest Kotar, simpatičen tekmovalca, ki sta ga spodbujala dolgoletna ribiča – oče Vinko in stric Jakob ter seveda tudi drugi.

Stane Poznič, predsednik RD Zagorje, se je uspeha svojih ribičev zelo razveselil: »Res so me razveselili naši fantje, ta uspeh je dosežen ravno ob naši 60-letnici in je bil kot češnja na torti! V družini delamo z roko v roki in rezultati skupnih prizadevanj in dela se obrestujejo. Čestitke naši ekipi!«

Drugo mesto in s tem ponovno vrnitev

Ob izrednem uspehu svojih tekmovalcev je naš ribiški prijatelj in uspešen tekmovalca – zdaj veteran Jože Štraus, dejal: »Se spomniš, ko smo pred kakimi štirimi desetletji in pol v Črnomlju ob reki Lahinji tekmovali na takratnem republiškem prvenstvu v LRP – člani? Ob stol sem zapičil v zemljo velik reklamni senčnik z napisom Coca Cola in ob tem zaslišal glas sotekmovalca: Eno kepicico sladoleda, prosim!« Z Jožetom sva se

Jože Štraus zelo dobro obvlada tudi tekmovalno disciplino lova rib s plovcem in je trd oreh sotekmovalcem.

nasmejela spomina na dogodek in že je nadaljeval: »Niti sa-

njalo se nam ni, da bomo nekoč imeli takšno opremo, kot jo imamo danes, z ob stol pritrjenim dežnikom.« Pa šalo na stran ... »Vesel sem uspeha naših tekmovalcev, tako kot vsi ostali člani. Z njim so nas razveselili,« je nadaljeval Jože in mimogrede navrgel, da letno v vode, s katerimi gospodarijo, vložijo do 3.500 kg ribjega življa, vendar bi bil vložek še večji, če bi bili rešene težave nepopravnih odškodnin Dravskih elektrarn ...

Državni ekipni prvaki lige starejših članov/veteranov (z leve): Miro Matjašec, Branko Novak, Miran Vodopivec, Zvonko Furman in vodja ekipe Elvis Gajzer

Najuspešnejši posamezniki starejši člani/veterani (z leve): drugouvrščeni Igor Trošt, prvak Miro Matjašec in tretjuvrščeni Marjan Zorko

Mariborčanov v A-ligaško družčino je po letu 2005 uspelo prizadevnim tekmovalcem ekipe RD Ruše, ki so skupno prejeli 192 NT. Njen najuspešnejši tekmovalca je bil tokrat Iztok Robnik, njen drugi najmočnejši član Tomaž Erjavec, tretji Iztok Štraus, četrti Boštjan Sivec in peti Uroš Mally; za četrto in peto mesto je bila odločilna teža ujetih rib. Ekipo sta družno in uspešno vodila Bojan Osvaldič in Slavko Hameršak.

Vse niti ekipe RD Ruše uspešno drži v rokah njen predsednik TK, nekdanji večkratni reprezentant v LRP v članski konkurenci, naš prijatelj Iztok Štraus, sin dolgoletnega predsednika RD Ruše, Jožeta Štrusa. Jabolko pač ne pade daleč od drevesa. Na obisku v Rušah smo imeli čast spoznati še B-ekipo Ruš (v LRP) ter se ob zaključku njihove uspešne tekmovalne sezone na zaključnem družabnem tekmovalstvu na ribniku sredi Maribora prepričali o dobrem sodelovanju obeh ekip. Ob tem moramo zapisati, da tudi druga, B-ekipa niza uspehe na tekmovalnih ZRD Maribor, saj je bila leta 2016 prva, lani pa je osvojila drugo mesto, kar samo potrjuje njeno uspešnost.

Z novi A-ligaši smo se zapletli v kratek klepet. »Bili smo izjemno povezani, sleherni dan smo bili v takem ali

drugačnem stiku, vse smo se dogovorili na skupnih treningih. Hvala vsem, ki nas podpirajo in so nam vseskozi stali ob strani,« je med drugim povedal Iztok ter na vprašanje, kaj meni o prihodnjem A-ligaškem nastopu, dodal: »Želimo si najmanj zlato sredino, tega rezultata bi bil vesel tudi v končni razvrstitvi v A-ligi, posamezno.«

Njegovih misli sta tudi sotekmovalca Iztok Robnik in Boštjan Sivec: »Zlata sredina je tisto, kar bi bil lep dosežek, kar bo več, pa bo prijetno presenečenje.«

Tomaž Erjavec je zatrdil: »Če bomo tako složni, kot smo bili v B-ligi, si upam trditi, da lahko dosežemo vidnejšo uvrstitev.«

Uroš Mally je menil: »Želim si uvrstitve v zgornjo polovico uspešnih ekip, naš ekipni rezultat mi največ pomeni.«

Tretje mesto je osvojila ekipa RD Radgona (213 NT), četrto RD Sevnica (221,5 NT), peto RD Šempeter (246 NT), šesto RD Pesnica 2 (258,5 NT), sedmo RD Brežice 2 (270 NT), osmo RD Velenje (273,5 NT), deveto RD Slovenska Bistrica (280 NT), deseto RD Barje (305 NT), 11. RD Maribor (328 NT) in 12. RD Grosuplje (355 NT).

Zadnji dve ekipi se bosta morali za obstoj v B-ligi potrditi na kvalifikacijskem tekmovalstvu, sicer se bosta morali

v tem letu zadovoljiti s tekmovalni na regijski ravni.

B-liga posamezno: gladka zmaga Jožeta Sehurja

Član ekipe prvakov B-lige, Jože Sehur, je bil tokrat nerešljiva uganika za preostale tekmovalce, ki so želeli osvojiti prvo mesto v tej ligi. Pri končnem seštevku osmih tekmovalcev se po pravilniku tekmovalca zadnji dve najslabši uvrstitvi ne štejeta v končni izračun, ki določi končni vrstni red uspešnosti tekmovalca. Jože je tokrat brisal celo dve tretji mesti in tako za naslov prvaka prejel 9 NT. Drugouvrščeni tekmovalca Darko Šarman (RD Velenje) je prejel 14 NT in tretjuvrščeni Iztok Robnik (RD Ruše) ravno tako 14 NT, a imel je manjšo težo ujetih rib.

Rezultatov doseženih mest posameznikov od tretjega mesta naprej zaradi računalniških težav tokrat ne moremo objaviti, saj bi bili nepravilni. V imenu ŠTK RZS se za neljubi dogodek tekmovalcem lige iskreno opravičujemo.

Liga starejši člani/veterani – ekipno: RD Majšperk – državni prvaki

V tem najbolje zastopanem tekmovalstvu DP LRP je tokrat sodelovalo 16 ekip s po štirimi tekmovalci in drugimi

ČRNOMELJ

Gospodarjenje z mejnimi deli rek ali zakaj bi bila meja ovira?

Narava se spreminja, za kar smo v veliki meri krivi njeni uporabniki – ljudje. Tudi v rekah, za katere pravimo, da so naš ponos, dokler so čiste in polne življenja, je na žalost tako. Ribiči v RD Črnomelj spremembe opazamo in spremljamo že vrsto let. Uničenje naravnih drstišč, prisotnost številnih ribojedih ptic, predvsem velikega kormorana, so prispevali svoj delež k zmanjšanju ribjih populacij v mejni reki Kolpi.

sodelujočimi, ki so občasno menjavali nastopajoče klubske sotekmovalce. Žal tokrat ni bilo med nami naših dolgoletnih prijateljev veteranov, Jožeta Simerla (RD Medvode) in Franca (Frenka) Liberšarja (RD Novo mesto), katerima se je veliko pretrgala nit življenja. Na zaključnem tekmovanju v Radečah smo z minuto molka počastili njun spomin.

V ekipnem delu je državno prvenstvo osvojila ekipa RD Majšperk v sestavi Zvonko Furman, Branko Novak, Miran Vodopivec, Miro Matjašec in vodja ekipe Elvis Gajzer. Skupno so prejeli 111,5 NT in le za točko premagali drugouvrščeno ekipo dvakratnih državnih prvakov RD Ptuj (112,5 NT). Tretje mesto je osvojila RD Brežice (125 NT), nehvaležno četrto mesto RD Radeče – Timar (136 NT), peto RD Brestanica - Krško (138,5 NT), šesto RD Koper (138,5 NT) z manjšo težo rib, sedmo RD Kostanjevica VDE (161 NT), osmo RD Celje (165 NT), deveto RD Novo mesto 2 (169 NT), deseto RD Maribor (173 NT) itn.

Liga starejši člani/veterani – posamezno: prvak lige Miro Matjašec

Letošnje DP LRP je domala na vseh ligaških tekmovanjih zaznamovala izredna izenačenost ekip in posameznikov. Tudi na tekmovanju veteranov je vse kazalo, da ima Igor Trošt naslov prvaka že »v žepu«, a ga je v samem finišu tekmovanja za eno točko premagal nekdanji večkratni reprezentant Miro Matjašec, ki se je po daljši odsotnosti vrnil med nas na najboljši mogoč način: z osvojitvijo naslova državnega prvaka – veterana. Oba izvrstna tekmovalca so resno ogrozili tokrat najuspešnejši Savinjecan Dragan Visič ter uspešna Dolenjca Jože Špilek in Darko Juvančič.

Uradni rezultati so naslednji: prvo mesto in naslov državnega prvaka je osvojil Miro Matjašec (11 NT), RD Majšperk, drugo Igor Trošt (12 NT), RD Radeče – Timar, tretje je z enakim številom NT zaradi manjše teže ujetih rib pripadlo Draganu Visiču, RD Paka - Šoštanj, četrto je osvojil najuspešnejši Brežičan Jože Špilek (16 NT), peto Darko Juvančič (16 NT), RD Novo mesto, šesto Ferdo Mavrič (18 NT), RD Maribor, sedmo Milan Kojc (18 NT), ki je tokrat popolnil ekipo RD Celje, osmo Marjan Žorko (18 NT), RD Brežice, deveto Jože Sehur (19 NT) RD Kostanjevica VDE, deseto Marjan Vrečar (19 NT), RD Ptuj, itn.

Vrstni red tekmovalcev na lestvici uspešnosti je razvrstila teža ujetih rib; pet prvouvrščenih tekmovalcev pa sestavlja veteransko reprezentanco Slovenije za naslednje SP LRP.

Vsem tekmovalkam in tekmovalcem za uspešne nastope iskreno čestitamo, manj uspešnim pa želimo več športne sreče v novi tekmovalni sezoni ter veliko lepih ribolovnih doživljajev!

Jože Šmejc

Že kmalu po osamosvojitvi R Slovenije smo se začeli ribiči, ki tudi zdaj gospodarimo z rekami, dogovarjati, kako gospodariti naprej in zagotavljati ugodno stanje rib v delih mejnih delov rek, s katerimi bosta upravljala dva gospodarja.

Različna zakonodaja obeh držav ribiškimi družinam, ki gospodarijo z reko Kolpo z obeh strani državne meje, v veliki meri ne omogoča in hkrati tudi ne dovoljuje enotnega gospodarjenja (varstvene dobe rib, najmanjše dovoljene lovne mere rib ...). Reka Kolpa je ena izmed takšnih naravnih mej (južna meja med R Slovenijo in R Hrvaško), ki pa je v preteklosti ljudi z obeh strani meje zaradi potreb bolj zblíževala kot razmejevala. Skozi stoletja so se na tem območju stkale številne vezi, tako na gospodarskem področju kot v družbenem življenju. Družabna srečanja ribičev so bila vedno nepozabna doživetja, o katerih še vedno zelo rado spregovorimo in se jih spominjamo.

Na temelju Deklaracije o športnem ribolovu na mejnih delih voda R Slovenije in R Hrvaške (Brežice, 8. julij 1992) in aneksa k tej deklaraciji (Ljubljana, 11. marec 1994) ter izjave o upravljanju z vodnim življenjem in varovanju vodnega in obvodnega območja na mejnih delih reke Kolpe (Zilje, 16. april 2006) ki so jo podpisali udeleženci posveta (RZS, Hrvaška športnoribolovna zveza /HŠRS/, RD Kočevje, RD Črnomelj, RD Metlika, ŠRD Brod na Kupi, ŠRD Vrbovsko Kamačnik, ŠRD Mrežnica Duga resa, ŠRD Ozalj) in zagotavljanju ugodnega stanja ribjih populacij v reki, smo se v RD Črnomelj po svojih najboljših

močeh lotili uresničevanja vsebine teh dokumentov.

Zaveze, zapisane v omenjenih dokumentih, so odsev prizadevanj in želja sladkovodnih športnih ribičev z obmejnih območij, ki dokazujejo, da je mogoče medsebojne odnose urediti, če sta prisotni dobra volja in zdrava pamet. Ne smeta pa biti prisotna pohlep in želja po dokazovanju ali uresničevanju osebnih interesov.

Ekipa po uspešnem vlaganju mladice podusti v reko Kolpo, revir RD Črnomelj (z leve): predsednik ŠRD Kamačnik Vrbovsko Goran Nikovič, Nikola Špehar, tajnik ŠRD Kamačnik Juraj Rauker, Andrej Rade, Pavlič Darko, Herman Kerin, spredaj gospodar RD Črnomelj Bojan Levai

V obdobju od razpada nekdanje skupne države smo ribiči na območju ob reki Kolpi že večkrat dokazali in pokazali, kako je še vedno mogoče družno gospodariti in upravljati skupno javno dobro, kar reke nedvomno so in tako mora tudi ostati.

Zakaj je bilo na mednarodnem nivoju na tem področju doslej narejenega bore malo, ne vemo. Reka Kolpa je bistvenega pomena za razvoj turizma na območju Bele krajine, kamor želimo v večji meri uvrstiti tudi sladkovodni ribolov. Na žalost ugotavljamo, da se v zadnjih, predvsem treh letih številno turističnih ribičev manjša. Vzrokov za to je več, na žalost pa vseh ribiči sami ne moremo odpraviti. Ker smo v skladu s koncesijsko pogodbo

Mladice podusti

zavezani ohraniti ugodno stanje ribjih populacij v reki, to izvajamo z vsakoletnimi vložki domorodnih ribjih mladice (podust, platnica) v obsegu, ki nam ga dopuščajo naša finančna sredstva.

RD Črnomelj in ŠRD Kamačnik Vrbovsko (RH) smo letos prvič skupaj sofinancirali vložek ribjih mladice podusti v reko Kolpo; 5000 kosov res ni kakšna velika številka, vendar se je vsaj začelo. Obe ribiški družini že vrsto let vzajemno vlagata v Kolpo: hrvaški ribiči potočno postrv, mi sulca in se o tem redno obveščamo.

Gospodar RD Črnomelj in ribogojec vlagata ribje mladice.

Tokratni vložek podusti je začetek nadaljevanja še ene uspešne zgodbe sodelovanja ribiških družin z obeh strani meje in še en dokaz vsem državnim institucijam, da je mogoče, če se le hoče. Ribiči RD Črnomelj in ŠRD Kamačnik hočemo in upamo, da bomo k oživiljanju

Vlaganje sulčevih mladice

reke Kolpe pritegnili tudi druge RD, ki gospodarijo z reko Kolpo na obeh bregovih in skupaj hitreje prišli do zelenega cilja.

Lepo se je sprehoditi ob reki, ki je polna življenja, kar pomeni, da nam ni vseeno, kakšno dediščino bomo zapustili našim zanamcem. Zpomnimo si – voda je vir življenja!

*Bojan Lévai,
gospodar RD Črnomelj*

● RIBIČI PIŠEJO

Silvestrski krap iz Rače 3

Lep sončen silvestrski dan je obetal dober ribolov. Tako sem se tudi sam v dopoldanskih urah odpravil na lov ščuk. Ker sem bil v prejšnji sezoni kar uspešen v ribarjenju, sem se tudi tisti dan odločil za ribolov na tekoči vodi, ki pozimi skorajda ne zamrzne.

Revir Rača 3 pod Gorjušo je ciprinidni revir, poln krapov, klenov, linjev, zelenik in tudi večjih primerkov ščuk. Skorajda neposeljen in zato bolj naraven predel vodotoka, ki izvira v Zgornjem Tuštanju v Občini Moravče in se po dobrih devetih kilometrih izteka v potok Radomlja v Dobu in nato združena v revirju Rača 4 potuje v svoj izliv do Kamniške Bistrice pod Šumberkom v Domžalah, ki je tisti dan privabil kar pet ribičev.

Sam sem navezal jekleno predvrnico in dodal klasično blestivko, ki ščuko dovolj spodbudi, če je blizu in lovi, da se požene za pločevinastim nadomestkom ribice. Po večkratnih poizkusih metod na eno, drugo in tretjo stran ščuke ni bilo na spregled. V tistem času si je prišel vodo ogledat ribiški tovariš Aleš Benko in se navsezadnje odločil za ribolov. Prek portala *ribiskekarte.si* je kar na kraju samem kupil in aktiviral ribolovno dovolilnico ter takoj začel z ribolovom ščuke. Na

Aleš Benko s silvestrskim krapom

znanem kraju se mu je že po nekaj metih na krajšo silikonsko ribico obesila ščuka, dolga kakih 40 centimetrov, a se mu je zaradi slabega zaseka izmuznila nazaj v vodo. Premaknil se je višje ob vodi. Nenadoma je začutil močan vlek v globino, kar je pomenilo, da je silikonsko vabo zgrabila večja riba. Po desetih minutah boja z neznano ribo je bila leta vse bližje obali. V tistem času so na

tamkajšnjem območju izvajali lovske aktivnosti tudi člani Lovske družine Domžale, ki so z zanimanjem opazovali, kaj je Aleš ujel in na koncu tudi pomagali spraviti na suho divjega krapa. Tehtnica je pokazala dobrih osem kilogramov. Po pregledu, kako se je krap ujel, smo ugotovili, da je ravno v nekem napačnem trenutku zamahnil z repom tako, da se mu je trnek s silikonsko ribico zapičil vanj. Ko smo ga rešili ostre nadloge in se z njim fotografirali, ga je Aleš izpustil v hladno Račo, kjer je ponovno zaplaval v njene globine. Preostali ribiči

smo lovili ščuko še naprej, a največ sreče je imel ponovno Aleš, ki je ujel še eno ščuko, dolžine 60 cm, in manjšega navadnega ostriža.

Na koncu se je izkazalo, da je bil kar uspešen dan, čeprav sam nisem imel ulova. Ribolovni trud je bil poplačan z ujetim silvestrskim krapom.

*Besedilo in fotografija:
dr. Tomaž Lavrič*

Med sulčarji v Mozirju

Vremenska napoved za soboto, 25. novembra 2017, ni bila najbolj obetavna. Ali pač. Kakor se vzame. Napovedano je bilo oblačno in deževno vreme, lahko da bo snežilo. Za potovanje z avtom res ne najboljša napoved, za sulčelov pa bi bile lahko kar ugodne razmere. Kljub vsemu sem se odpravil v Mozirje, kjer je v organizaciji RD Mozirje potekalo tradicionalno srečanje sulčarjev.

Verjetno je potovanju nenaklonjena vremenska napoved odvrnila od obiska nekatere ljubitelje sulčelova iz oddaljenejših krajev tako, da je letos poskušalo ukantiti savinjskega sulca 17 udeležencev, kar je nekaj manj kot po navadi. Pozitivna stran tega je manj gneče na obetavnih mestih za ribolov, zato ima ribič precej več možnosti, da tam lovi prvi in preseneti lepega sulca.

Nekaj o sulcih iz Savinje, vabah in drugem

V Savinji je kar veliko sulcev in včasih se kateri zapodi tudi za ribiško vabo. Še posebno takrat, ko je ribič, kot radi rečemo, ob pravem času na pravem mestu. Poznavalci menijo, da je ob takšnih priložnostih vrsta vabe manj pomembna, obvezno pa mora imeti močne in ostre trnke. Sulec se med lovom ne šali, prijemi so siloviti, gobec pa trd in koščten. Sulčar, ki je bodisi z znanjem ali pa po sreči, še najverjetneje pa s pomočjo obojega pripravil velikega sulca, da je pograbil ponujeno vabo, mora imeti še nekaj dodatne sreče, da ga tudi ustrezno zapne. To ni vedno najlažje in je precej odvisno ravno od vrste vabe. Kadar pri silikonških posnetkih rib uporabljamo zgolj trnek džig, se pogosto zgodi, da ribo zgrešimo. Težavo po navadi rešimo z dodajanjem trnka trojčka. Po drugi strani pa je ribolov s tovrstnimi vabami žepu prijaznejši, ker so cenejše, zaradi specifične montaže pa je trnek vedno obrnjen navzgor in tako manj podvržen zapenjanju za ovire na dnu. Nasprotno pa je več težav z voblerji, ki so večinoma opremljeni s parom trojčkov, enim na trebuhu in drugim na repu. S tako opremljeno vabo sulca lažje zapnemo, a se vobler tudi lažje zatakne za ovire v vodi. Kakorkoli že, vsak izmed ribičev ima nekaj svojih adutov, s katerimi poskuša pretentati sulca, pa tudi omenjeno smolo. Slednji se seveda ni mogoče povsem izogniti, zato je priporočljivo imeti s seboj večjo zalogo umetnih vab. Ni nujno, da vse prenašamo s seboj med lovom, po nekaj primerkov od vsake

Ribiški dom RD Mozirje z okrepčevalnico Ribič je neposredno ob znamenitem Mozirskem gaju, do katerega vodijo dobro označene poti.

pa vsekakor. Preostala zaloga najraje čaka v avtu, ki največkrat ni ne vem kako daleč stran.

Po besedah članov UO RD Mozirje, s katerimi sem se pogovarjal v prijetnem okolju okrepčevalnice Ribič v njihovem ribiškem domu, je cof ena od najboljših vab predvsem za velikega sulca. Zimzelena vaba je splet piškurjev, ki ga nosi vodni tok. Nekako velja, da mora imeti vsak resen sulčar s seboj vsaj deset primerkov, saj zaradi specifičnega vodenja pogosto končajo pod skalo v vodi ali

katero drugo oviro. Pogosto pa tudi v sulčem gobcu, kar je, vsaj z ribičevega stališča, neprimerno bolje. Za uspešno vodenje cofa je zato dobrodošlo dobro poznavanje rečnega dna in potencialno nevarnih ovir, za katere bi se lahko zataknil. Priporočljivo je imeti različno težke cofe, da se lahko prilagodimo vodnemu toku. Vabo vodimo po dnu ali blizu njega, manj obtežene pa tudi v drugih slojih vode. Na cof poleg sulca pogosto prime tudi velika ščuka. Pred leti so ribiči lovili na cofe iz pravih piškurjev, na katere ▶

Pravila za lov sulca v RD Mozirje

Trenutno je po pravilih za lov sulca dovoljeno upleniti deset primerkov na sezono. Na začetku sezone je najmanjša mera 80 cm, ko pa jih ujamejo pet, za naslednjih pet dvignejo mero na 90 cm. Že nekaj let načrtovanega uplena ne izpolnijo, saj se vse več ribičev odloča za lov na način ujemi in spusti.

Cena dovolilnice za lov sulca v vodah RDM znaša 40 evrov, loviti pa morata dva ribiča skupaj, poseben spremljevalec

v tem primeru ni potreben. V prihodnje se obeta možnost nakupa ribolovne dovolilnice za lov sulca, ki bo dovoljevala ribolov v revirju RD Mozirje in RD Šempeter v istem dnevu. Dogovori med družinama sicer še potekajo, če pa se bodo uresničili, bo to nedvomno dobra možnost za vse tiste sulčarje, ki dobro poznajo obetavna mesta v obeh revirjih, saj se bodo tako precej povečale možnosti za ulov kapitalnega sulca.

Člani UO RD Mozirje med seboj odlično sodelujejo, kar se odraža v dobrem delu družine. Od leve: Dušan Žunter, Andrej Šošarič, Rudi Muteč, predsednik Milan Kojc in Bojan Lukše.

Delejev jez na Savinji pri Mozirskem gaju

so ujeli manj sulcev kot na druge vabe, so pa bili precej večji. Zdaj naravne piškurje uspešno nadomeščamo s silikonskimi posnetki, usnjnimi trakovi itn.

V Savinji v zadnjem času sulca najpogosteje lovijo na silikonske ribe (le-te imajo dandanes že povsem realističen videz) in voblerje, širi pa se lov sulca z muharsko opremo. Ulov kapitalnega sulca na tak način je posebno doživetje in vsak ribič, ki mu to uspe, je lahko še dodatno ponosen. Predsednik RD Mozirje **Milan Kojc**, ki to funkcijo opravlja že tretji mandat, mi je povedal, da ima sulčelov v tamkajšnjih krajih bogato tradicijo in v okviru RD poteka že od njene ustanovitve leta 1955. V obliki skupnih lovov ga organizirajo od leta 1998.

V tistih pionirskih časih se je na dan odprtja lova sulca zbrala večja ali manjša družina ter se odpravila na lov. To so bili dogodki poseb-

Sulčar je poskušal srečo na sotočju Savinje in Drete.

ne vrste in jih dandanes skoraj ni več. Vstajali so zelo zgodaj in pekli štelcerje (krače), da so imeli obilen zajtrk, preden so se zjutraj odpravili za vodo. Po končanem ribolovu je navadno sledil piknik. Zdaj RD Mozirje organizira dva skupna ribolova sulca: enega v prvem delu sezone, drugega na koncu.

naravna drst, ki jo vsako leto budno spremljajo. Drst bi bila še boljša, če bi bili na jezovih, ki so nadomestili tiste, ki jih je odnesla katastrofalna povodenj leta 1990, ribje steze. V tistih časih so imeli projektanti žal premalo posluha za ribiško problematiko. Dandanašnji je na srečo glede tega precej bolje, saj ribiči prek Zavoda za

Branko Hriberšek, član UO RD Mozirje in eden izmed sodnikov na minulem EP, mi je zaupal nekaj svojih vtisov s SP za mladince. Sodil je že na članskem SP v Bohinju leta 2006, organizacija SP lani pa je presešla vsa pričakovanja. Še najbolj ga veseli, da so pri organizaciji prvenstva uspešno sodelovale tri RD (poleg RD Mozirje še RD Ljubno in RD Šempeter), s čimer so še bolj utrdili že tako trdne medsebojne vezi. Po njegovem mnenju bi moralo biti takšnih povezav in sodelovanja več, za dobro funkcioniranje RD pa je bistveno tudi notranje prijateljstvo med člani. Delo v UO ga zelo veseli predvsem zaradi medsebojnega prijateljstva in občutka, da delaš nekaj dobrega in koristnega za okolje in družbo. Pri tem je še posebej izpostavil skupino za elektroizlove RD Mozirje, katere člani se lotijo dela z velikim veseljem in zavzetostjo, kar pa velja tudi za druge člane družine.

Branko Hriberšek

Branko najraje muhari na postrvi in lipana, lovi pa tudi smuče in ščuke v ribniku Gaj. Občasno v omenjenem ribniku poskusi ujeti še kakšnega krapa. Dejal je, da na dober ribolov vpliva več dejavnikov, na primer vreme, zračni tlak, luna itn. ... Podobno velja tudi za ribolov sulca. »Če naletiš na prave razmere, ga lahko ujameš. Danes so kar dobri pogoji, le voda bi morala biti malo bolj napeta,« mi je zaupal. Kot pravi muhar ima tudi on nekaj svojih favoritov. Med mokrimi muhami je to »olivka« (posnetek postrance olivne barve), ki je odlična muha za lipana in postrvi, med suhimi pa temno rjava puhovka (CDC).

Muhe v glavnem dobi od prijateljev, pred leti pa se je v vezanju poskusil tudi sam in iz kokošjega peresa zvezal neko komajda čemu podobno muho. A glej ga, zlomka, na splošno začudenje prijateljev predvsem pa samega sebe je ravno nanjo ujel zelo lepo potočnico.

ribištvo sodelujejo s projektanti jezov in drugih posegov v vodno okolje.

Iz dela družine

RD Mozirje šteje 169 članov in 25 mladincev. Poleg drugih dejavnosti veliko pozornosti namenjajo ribiškemu turizmu in v ta namen se bolj ali manj redno udeležujejo različnih ribiških sejmov, kjer zainteresirane seznanjajo s svojimi vodami prek zgibank, brošur in podobno. Ribiški turizem se je pri njih še posebno razmahnil po letu 2006, ko je bilo v Bohinju EP v lov ruib z umetno muho in so imeli udeleženci na Savinji treninge. Zadovoljni z izkušnjo so potem začeli prihajati na ribolov. Prednjačijo Madžari (tod priredijo celo eno od svojih ligaških tekem) in Avstrijci, veliko ne zaostajajo Italijani, Hrvati, Nemci, Romuni in Čehi. Italijani in Madžari prihajajo tudi na sulca, a jih verjetno zaradi slabih vremenskih obetov tokrat ni bilo. Iz Hrvaške sta iz podobnih razlogov prišla le dva.

Velikega priznanja so bili ribiči RD Mozirje deležni lani, ko jim je bila skupaj z RD Ljubno in RD Šempeter zaupana organizacija prvega SP v lovu ruib z umetno muho za mladince. Organizatorji so se zelo potrudili, da je potekalo na najvišjem nivoju, kar je poleg lepote Savinjske doline z reko Savinjo še posebno navdušilo vse udeležence.

Družina šteje zavidljivo število mladincev, za katere zgledno skrbijo. Letna ribolovna dovolilnica za otroke in mladince stane zgolj 25 evrov, organizirajo tečaje vezanja umetnih muh, šolo ribolova, ki zajema vse ribiške discipline, ogled ribogojnice in podobno. Skrb za mlade ima v RD Mozirje dolgo tradicijo; med drugim so prvi v Sloveniji priredili mladinski ribiški tabor.

Med ekološkimi dejavnostmi lahko med drugim izpostavimo čiščenje brežin Drete in Savinje ter ribnika Gaj, za kar člani vsako pomlad poskrbijo že od leta 1996. Smeti, predvsem PVC-vrečk, je z leti vedno manj, kar

Ribiči, dobrodošli!

V ribiškem domu RD Mozirje, v neposredni bližini Mozirskega gaja, deluje Gostilna Ribič. Gospa Mirjana Dajčer jo vodi že dvajset let, posebno pozornost pa namenjajo ravno ribičem, ki so pri njih več kot dobrodošli. Redno sodelujejo pri prireditvah RD Mozirje; na tokratni so za vse udeležence pripravili

Mirjana Dajčer že dvajset let vodi Gostilno Ribič v ribiškem domu.

odlično kosilo in večerjo. Pri njih lahko kupite ribolovne dovolilnice (edino prodajno mesto v Mozirju) za revirje RD Mozirje, pridobite pa tudi kakšen nasvet za ribolov, če ste na tem koncu prvič. Za okrepitev po napornem ribolovu, bodisi v Savinji ali na bližnjem ribniku Gaj, je vedno na voljo nekaj menijev, pripravijo pa vam tudi ribe, ki ste jih ujeli. Obratujejo vsak dan od 7. do 22. ure, hrana pa je na voljo od 11. ure. Informacije na tel. št.: 041642882.

Boštjan Podbevšek, Danijel Keser in Luka Lukman (od leve) pogosto lovijo skupaj. Posebno Boštjan in Luka, ki sta tudi poklicna ribiška vodnika, v naših salmonidnih vodah. Z razmerami na vodi so bili zadovoljni, bolje pa bi bilo, če ne bi pihalo. Precej pohval so namenili organizatorjem srečanja.

Člana RD M Bojana Žmavca sem zmotil pri ribolovu ščuke v ribniku Gaj. Uporabljal je zdaj tudi pri nas vse bolj priljubljeno ribiško kolesce »bait cast«. Vijačenju namenjeno multi kolesce terja nekaj več vaje pri metu, po mnenju nekaterih pa je enostavnejše za uporabo in za vijačenje boljše od stacionarnega. Prijela mu je ena ščuka, a se je žal snela.

je mogoče pripisati vse boljši ekološki ozaveščenosti prebivalcev. Kljub temu pa je še nekaj točk ob Savinji, ki so najbolj obremenjene poleti, ko se ljudje pridejo kopat od blizu in daleč.

Kratka srečanja ob vodi

Kljub dobri družbi nisem zdržal, da se ne bi sprehodil ob Savinji. Upal sem, da bom srečal kakšnega ribiča in ga povprašal o tem in onem. Ni bilo treba daleč. Že takoj ob ribiškem domu sem pri vijačenju v ribniku Gaj zmotil **Bojana Žmavca**, člana RD Mozirje. Namesto na sulca se je zaradi pomanjkanja časa raje odpravil na ščuko. Dejal je, da so ščuke posebne

ribe. Včasih imaš v dveh urah lahko tudi pet prijemov, drugič pa nič. Poskusil je že nekaj vrst vab, a tokrat uspeha, razen ene, ki pa se je snela, še ni bilo. Največja, ki jo je uspel ujeti, je merila 102 cm, pohvali pa se lahko še s šarenko, dolžine 61 cm, ki jo je ujel s potezanko. Lovi tudi krape, predvsem na koruzo in pelete. Najtežji med njimi je tehtal 11 kg.

Pri sotočju Savinje in Drete v Nazarjih sem nekaj besed spregovoril s tremi ribiči, ki so tam poskusili presentati kakšnega savinjskega sulca. **Danijel Keser** in **Boštjan Podbevšek** iz Kamnika ter **Luka Lukman** iz Ljubljane pogosto lovijo skupaj in tudi to-

Na srečanju v Mozirju so največ lovili na silikonske ribice in voblerje. Nekateri – in takih je vse več – pa so sulcem ponujali vabe (potezanke) z močnejšim muharskim priborom.

Večji del udeležencev tradicionalnega (jesenskega) srečanja sulčarjev v Mozirju. Večina je starih znancev in prijateljev, ki se srečujejo na podobnih prireditvah tudi drugod. Šal in anekdot tako zlepa ne zmanjka, pa tudi ne optimizma.

Sulec nad točilnim pultom Gostilne Ribič je meril 115 cm, tehtal pa 16 kg.

Ribiča iz sosednje Hrvaške, Željko Brekalo (na levi) in Boris Madžar, prihajata k nam večkrat na leto. Razen na Savinji muharita lipana in postrvi še na Krki, Soči, Bači in drugod. Prideta pa, kot tokrat, tudi na sulca v Mozirje, kjer je vse vedno vrhunsko organizirano.

krat se niso ustrašili slabe vremenske napovedi. »Pogoji za ribolov so kar dobri, nekoliko nagaja le veter, ki za sulčelov nikoli ni dober,« so omenili med pogovorom. Luka in Boštjan sta poklicna ribiška vodnika po naših, predvsem muharskih vodah, precej izkušeni pa imata tudi s sulčelovom. Po navadi lovijo s pomočjo tradicionalnega pribora, tokrat pa je Boštjan prvič poskusil loviti z dvoročno muharico, znamke Balzer IM6, in potezanko. Zaenkrat posebne sreče ni bilo, videli so zgolj enega sulca, dolgega okoli 75 cm.

Gosta s Hrvaške, **Željko Brekalo** iz Gorskega kotarja in **Boris Madžar** iz Karlovca, prihajata k nam nekajkrat na leto predysem na ribolov lipana in postrvi. Še posebno v Mozirje, kjer je, kot sta povedala, vedno vse vrhunsko organizirano. Lovita še na Krki, Soči, Bači ... Sta člana ŠRU Goran – Brod na Kupi. Ribolovni režim imamo precej podoben. Pri njih je, kar zadeva sulca, še nekoliko strožji, saj je najmanjša dolžina vabe, na ka-

tero ga lahko lovijo, 18 cm. Dobro sodelujejo z RD Kočevje, s katero si delijo Kolpo. Željko ima v vasi Turke pri Brodu na Kupi nekaj apartmajev (River Kupa Lodge), ki jih oddaja predvsem ribičem.

V ribiški dom sem se vrnil dobro prepričan in ravno v času, ko je bilo v njem precej sulčarjev. Bil je čas kosila in priznati moram, da se mi je topla pojedina še kako prilegla. Po kosilu in krajšem klepetu z obilico šal in anekdot so se sulčarji znova odpravili za vodo k svojim opravilom.

Kaj zapisati na koncu? Organizatorji so se znova potrudili in pripravili lepo prireditev v zadovoljstvo vseh sodelujočih in povsem v skladu z dobrim glasom, ki kroži o njih. Glavnega junaka tokrat sicer ni bilo na spregled, a mu tega nihče ni posebej zameril.

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

Izbira mu

Večina muharjev s časom pride v položaj, ko se v naši dejavnosti bolje spoznajo in ugotovijo, kaj jim ustreza bolj in kaj manj. Ugotovijo tudi, da gre z določeno opremo vse dokaj gladko in brez naprezanja, včasih pa gre enostavno vse narobe. Tokrat bomo pisali o izbiri muharice, ki ustreza našim željam, našim lokalnim razmeram in našemu načinu metanja neodvisno od zakorenjenih pravil, ki nam jih včasih vsiljuje okolica. Izognili se bomo muharicam, ki jih potrebujemo v posebnih razmerah, kot so najnežnejše in najmočnejše, ter se osredotočili na univerzalne – tiste, ki jih imamo najraje in so v običajnem dnevu tudi naš prvi izbor. Zima je čas, ko razmišljamo o nadgradnjah v prihodnji sezoni in tokrat se bomo osredotočili na ta, najpomembnejši del naše opreme.

Večina nas je začela z muharjenjem tako, da smo upoštevali nasvete pri nakupu palice, ne da bi o njej karkoli vedeli, ali pa smo jo od nekoga preprosto dobili. Lahko je bila darilo, morda očetova ali celo dedova, ali pa smo jo »podedovali« od nekoga drugega. Morda smo eden tistih, ki so prvo muharico izbrali pod vplivom določene skupine znancev ali posameznika, ki prisega na točno določene modele in izdelovalce. Do tu je vse lepo in prav, ampak ali smo se morda kdaj vprašali, če je to resnično tisto, kar nam najbolj ustreza? Vsem omenjenim prejšnjim scenarijem je namreč skupno ravno to, da je nismo izbrali sami.

V Sloveniji žal ni veliko možnosti preizkusiti dovolj različnih modelov muharskih palic. Na zastopnike večjih izdelovalcev opreme pa se moramo največkrat obrniti kar v tujino. Vsa čast izjemam in trgovcem, ki poizkušajo v okviru svojih zmožnosti, vendar je dejstvo, da je pri nas izbira na tem področju, milo rečeno, majhna. Zato lahko precej naredimo v svojo korist tako, da se na začetku lotimo zadeve v obratni smeri. To pomeni, da čim natančneje izločimo tisto, kar nam nikakor ne ustreza. Okvirno že vemo, kaj

harice po lastnem okusu

nam je na akcijah palic vseh in kakšno dolžino potrebujemo. Nekomu so pri srcu daljše palice, drugi pa imajo raje krajše in ne bi radi po nepotrebnem s seboj nosili po zaraščenih rekah dodatnih trideset ali več centimetrov. Na medmrežju je veliko tehničnih nasvetov, kako izbrati palico glede na povprečno velikost muh, ki jih bomo uporabljali, širino vodotokov in povprečno velikost ulova. Vsekakor jih je dobro prebrati, vendar jih vedno upoštevajmo z rahlo rezervno.

Slovenija je glede na druge muharske države precej specifična. Vsi tisti, ki potujemo in muharimo tudi drugod po svetu, se tega vedno bolj zavedamo. Posledično je zato tudi specifična glede palic. Običajni dnevi pri nas minevajo brez močnih vetrov, razen v primeru vremenskih sprememb. Stabilno vreme pa pomeni, da nam veter ne bo povzročal preglavic, saj je tudi velika večina rek vsaj rahlo spuščena v doline. Skratka: pri nas veter ni pomemben dejavnik pri izbiri muharice. To je tudi glavni vzrok, da palice, deklarirane za težje vrvice za običajno muharjenje, pri nas največkrat niso potrebne in so za muharja le nepotreben balast. Tudi glede na povprečne velikosti rib težje muharice pri nas niso najbolj univerzalne. Običajnim razmeram zadoščajo tiste med razredoma tri in pet. Izbirajmo glede na osebne želje. Težje vrvice je rahlo lažje kontrolirati in metati, predvsem pri ribolovu na daleč, lažje pa pri padcu na gladino manj plašijo ribe in jih na krajših razdaljah lažje obvladujemo.

Verjetno smo doslej že ugotovili zeleno dolžino in deklarirano težo vrvice svoje idealne palice. Preostane nam še izbira prave akcije. V tej fazi marsikdo naredi napako, kar je popolnoma razumljivo. Največkrat gre za zaupanje sodobnim marketinškim prijemom. Dandanes je vsaka nova palica znanih izdelovalcev vedno najboljša,

najbolj odzivna, najbolj natančna in tako naprej. Kar nekaj nas je že nasedlo prepričevanju izdelovalcev in ni potrebe, da take napake ponavljamo še naprej. Razlog je preprost: poprej jih nismo imeli možnosti preizkusiti. Še posebno je slabo, kadar gre za najvišji cenovni razred palic, kjer takšne napake tudi precej stanejo. Žal je prav v najvišjem cenovnem razredu možnost, da izberemo napačno, zelo velika. Najverjetneje smo si že zamislili približno podobo svoje idealne palice. V rokah smo jih imeli že veliko in marsikatero tudi preizkusili v praksi. Večini med nami ustreza akcija palic, ki se med meti ne krivijo preveč. Po drugi strani pa omogočajo ribolov z nazivno težo vrvice tudi na krajših razdaljah. Svetujem previdnost pri izbiri palic s hitrejšo akcijo, saj je prehitra lahko razlog za veliko več težav kot napaka pri izboru počasnejše. Pomembno je tudi, da ima palica v spodnjem delu dovolj moči za utrujanje ribe. Sam sem zamenjal že kar nekaj sicer vrhunskih palic, ker jim je manjkala samo ta komponenta. Lepo in zelo koristno je, da se palica z ribo zelo krivi, vendar mora imeti spodaj vedno vsaj malo rezerve oziroma dela, ki je še vedno raven. Pri daljših palicah je to redko težava, pri krajših pa bodimo pazljivi tudi na to podrobnost.

Prav tako ni treba za vsako ceno izbirati (pre)dragih modelov, ker lahko zagotovim, da niso nikoli toliko boljši, kot je višja njihova cena. Vedno je najbolje, da vemo, kaj kupujemo in da smo zeleni model že prej preizkusili. Vendar ne pozabimo, da je tudi pri enakih modelih mogoče izbrati drugačno, nam udobnejšo dolžino. Ne kupujmo pa določenega modela zgolj zato, ker je pač na voljo ali trenutno po ugodni ceni, še posebno, če ne vemo natančno, kakšna je palica v resnici.

O vrvicah tokrat ne bomo pisali, saj so bile predmet člankov v nekaj

prejšnjih številkah. Rad pa bi omenil samo eno od njihovih pomembnih vlog. Po navadi je na palici vedno oznaka AFTMA, kar pomeni, da je namenjena za uporabo označene vrvice. Največkrat je za njo cela skupina razvijalcev in testiranj, ki to zagotavljajo. Če vrvice med ribolovom ne uporabljamo in je tako imenovani evropski način ribolova z ličinko edino, kar počnemo, je to pač naša izbira. Z vrvicami pa lahko zelo vplivamo na palice. Hitrejša palice lahko upočasnimo s težjimi modeli vrvic in obratno. Vendar je to že prilagoditev oziroma reševanje težave in lahko pomeni, da smo verjetno nekje vmes pri izbiri naredili napako. Vedno je bolje paziti pri izbiri, kot kasneje iskati rešitev. Nasvetov in preizkusov na medmrežju, kot sem že omenil, ne manjka.

Tudi z dolžino palice omejujemo dolžine predvrvic, ki jih bomo uporabljali. Dandanes zelo priljubljene izredno dolge predvrvice terjajo precej več kontrole pri metanju kot običajne, med katere štejem tiste v približni dolžini naše palice. Če nismo najbolj večji ali pa smo ljubitelji krajših palic, nam lahko prelep dan za vodo spremenijo v pravo moro. Popolnoma nič ni narobe, če predvrvico skrajšamo do dolžine, ki nam ustreza. Nikjer ni zapovedano, da ne smemo in da bomo sedaj slabše lovili. Prav nasprotno: muharili bomo z veliko več kontrole in posledično tudi uspeh ne bo izostal. Velikokrat slišim, da sta na primer za ribolov z ličinko potrebni dolga palica in dolga predvrstica. Največkrat se srečanje ob vodi z neznanecem nemalokrat začne s stavkom, da opaža, da lovim na suho muho, ker je moja palica očitno krajša od devetih čevljev. Moj odgovor na to je protivprašanje: Zakaj bi bila kratka palica na odprti vodi boljša za ribolov s suho muho od dolge.

Skratka, z našo palico lahko počnemo karkoli, uporabljamo kakršnokoli muho, vrvico in predvrvico, je pa dobro, da pred izbiro vse to tudi predvidimo. Za konec bi omenil še možnost, da zeleni model palice kupimo po delih po približno polovični ceni in si palico sestavimo sami. Lahko nam jo sestavi tudi nekdo drug. Marsikdo si želi sam izbrati komponente in prilagoditi tudi ročaj, saj je včasih šele na tak način palica resnično po meri lastnika.

Tomaž Modic

NOVO! Široka izbira materialov za vezanje umetnih muh in drugih pripomočkov za muharjenje svetovno znanega angleškega proizvajalca Veniard. Katalog najdete na spletni strani www.veniard.com, cene bomo na vašo željo posredovali prek e-pošte.

Izdelava umetnih muh po naročilu in servisiranje ribiške opreme (palice, kolesca, škornji)

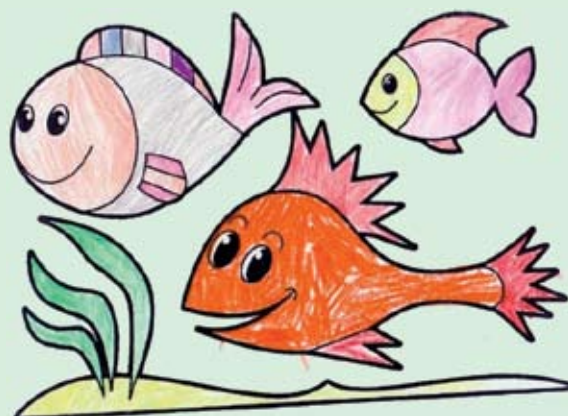
GSM: 040/225-516, e-naslov: ribistvo.mozina@gmail.com, spletna stran www.ribistvo-mozina.si

Mladi ribič Jaka se predstavi

Živijo! Uh, kar malo sem na trnih, niti ne vem, kje bi začel. Ah, ja, seveda, bilo bi lepo, da se vam predstavim. Pozdravljeni, moje me je Jaka in sem mladi ribič. No, postajam mladi ribič. Tako kot moj očka in moj dedek, ki lovita veliiiike ribe, jaz pa jima bom kmalu tesno za petami. Star sem deset let. No, deset let in pol že lahko rečem, saj bo kmalu maj, ko imam rojstni dan. Živim v Ljubljani v veliki hiši z vrtom, obiskujem osnovno šolo, mojemu najboljšemu prijatelju pa je ime Matic. Najraje imam pico z veliko rukole in moji najljubši barvi sta modra in zelena. Doma mi družbo dela maček Tik.

Mami pravi, da sem že kot dojenček z očkom hodil na ribolov. Večino časa sem prespal v vozičku, ampak tudi to šteje, da sem se navdušil nad ribolovom. Očka je velikokrat z dedkom lovil na bližnjem jezeru, jaz pa sem jima krajšal čas. Zagotovo sta se spraševala, ali se bom tudi jaz navdušil nad ribolovom. Veste, v svojih mlajših letih sem čas bolj namenjal lego kockam, izkopavanju dinosavrov, računalniškim igracam, na pamet sem poznal vsako besedo iz Star Wars, Spužija, Spidermana, Frozna. Ja, tudi Frozen sem si ogledal. Vendar je moj srček govoril nekaj drugega. Igrice in risanke so me začele dolgočasiti, želel sem nekaj več. Prešinilo me je, da bi z očkom še kdaj odšel na ribolov, kot takrat, ko sem bil še v vozičku. No, sedaj sem že velik fant in ne bi potreboval vozička. Ideja se mi je nekako zdela super zanimiva in razburljiva.

Naslednji dan sem v šoli svoje zamisli zaupal najboljšemu prijatelju Maticu. Živi v mestu, ima mlajšo sestrico Nežo, obožuje lazanjo in kokakolo ter pravi, da bo, ko bo velik, raziskoval žuželke in naravo in prepotoval svet. Povedal sem mu, da bi poskusil nov hobi, ki je razburljiv, poučen, razgiban in zabaven. Opisal sem ga kot čas, kjer se učiš, spoznavaš naravo in žuželke, ki živijo povsod (Matic jih obožuje!), poslušаш pogovore ptic, opazuješ pridne čebelice, ki na cvetovih marjetic poleg tebe nabirajo med, in ribice. »Joj, si poetičen Jaka,« se je zasmel Matic in videti

je bilo, da se je v njegovih očeh prižgala iskrica, ki bi lahko veliko obetala. Po naporni uri matematike, naj dodam, da poštevanka le ni mačji kašelj, sva nadaljevala pogovor pri malici. Skoraj zagotovo lahko trdim, da sem šolski kuharici zelooooo pri srcu, saj mi vedno da večjo kepico riža, ki ga obožujem. Med hlastanjem sem Maticu še dodal, da si zelo želim z očkom na ribolov, o katerem sem mu govoril jutraj. Želel sem si njegovega zanimanja, saj bi bil vesel, če bi šel kdaj z menoj. Seveda pa se moram še sam najprej veliko naučiti. Kako zelo težko pa sploh je lahko? Na Youtubu sem si ogledal že veliko posnetkov ribičev, ki so lovili na rekah, jezerih, morjih ogromne ribe. Ostajali so po več dni, spali v šotorih, kurili ogenj in pekli hrenovke. Uh, kako razburljivo. Z Maticem bi lahko skupaj odšla šotorit, lovila ribe in proučevala »žužke«. Ves dan sem se veselil, da bom pri večerji očka prosil, če me bo vzel s seboj na ribolov, in upal sem, da bo to kmalu. Ko sem prišel domov, sem najprej napisal vso domačo nalogo, ki mi je ni uspelo v šoli, z mami sva, medtem ko je kuhala, ponovila poštevanko in nahranila Kita. Kot bi mignil je prišel čas za očkovo vrnitev iz službe. Komaj sem čakal!

Po slastni večerji sem ob veliki skodelici sladoleda

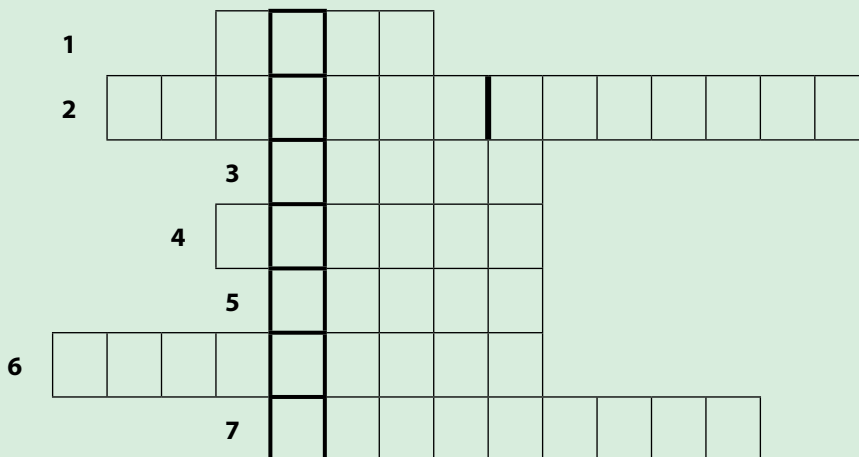

sedel med očkom in mamico, ki sta govorila o obisku babice na podeželju. Super! Moja iztočnica za mojo novo idejo. »Očka, želel bi te nekaj vprašati. Razmišljal sem in bi želel iti s teboj enkrat na ribolov in glede na to, da se odpravljamo k babici na obisk, bo to super priložnost. Pa še dedka

bova povabila in potem bom lahko v šoli predstavil, kaj sem počel med počitnicami!« sem navdušeno izustil v enem stavku, da še sam sebe nisem najbolje razumel. Mami in očka sta se spogledala in zasmejala. Nad idejo sta bila navdušena, celo bolj kot jaz! Naredili smo načrt, kdaj se bomo odpravili

- 1 Sladkovodna riba iz družine pravih krapovcev.
- 2 Društvo, ki je z drugimi povezano v Ribiško zvezo Slovenije.
- 3 Vaba za krape.
- 4 Soška, potočna ... ?
- 5 Sladkovodna riba iz družine postrvi.
- 6 Ribe, ki živijo v hitro tekočih vodah, kjer so nižje temperature in je manj kisika.
- 7 Vrsta ribolova.

REŠITEV:

UGANKE:

V vodi živi,
žabica ni.
brez rok, brez nog
plava naokrog.

REŠITEV: _____

Modro in mirno
neskončno se zdi,
s plimo, oseko,
raste, kopni.

REŠITEV: _____

Na dnu morja
maček čepi,
za njegov rep
se ladja drži.

REŠITEV: _____

Čista in prozorna
tečem v vse domove,
včasih nepokorna
skočim čez bregove.

REŠITEV: _____

k babici in dedku in za koliko časa, ter kaj bom potreboval – primerne obutev, oblačila, ribiško palico, vabe, ... V petek popoldan bomo spakirali vse potrebno in se odpeljali k babici in dedku na obisk. Babi bo skuhala moj najljubši riž, zjutraj pa bomo že zgodaj odšli na ribolov, dan preživeli v naravi in se vrnili zvečer. Še prej pa morava z očkom v ribiško trgovino. Joj, kako bo veselo! Moja želja se bo uresničila. Postal bom čisto pravi ribič.

Spat sem odšel navdušen, vesel in vedel sem, da me čaka polno novih dogodivščin, skozi katere se bom učil, rasel, se družil s prijatelji in družino, hkrati pa skrbel za našo ljubo naravo.

Za začetek našega druženja sem vam pripravil križanko in nekaj ugank za popestritev zimskih dni. Ne skrbite, vprašanja niso težka! Rešitev križanke (sestaviš jo iz besed v okvirčkih, ki so obarvani zeleno) je glavna tema našega vsakomesečnega druženja. Kaj se skriva v križanki in ugankah, vam bom zaupal prihodnjič.

Nuša Božičnik

Janko Tavčar

(1959–2017)

V novembru 2017 je v komaj 58. letu starosti po hudi bolezni naše vrste zapustil naš dolgoletni član Janko Tavčar iz Cerknice.

Janko se je v RD Cerknica včlanil leta 1986 in je bil član neprekinjeno vse do zadnjega dne. Leta 1995 je opravil izpit za ribiškega čuvaja. Na praznovanju 50-letnice delovanja društva je za svoje požrtvovalno delo prejel priznanje RZS red za ribiške zasluge III. stopnje.

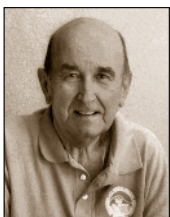
Bil je strasten ribič in ljubitelj narave. Najraje je lovil ščuke in postrvi, na morju pa hobotnice. Julija lani se mu je uresničila njegova dolgoletna želja in je na Cerkniškem jezeru ujel ščuko, dolgo rekordnih 110 cm. Preparirano lepoticco je podaril RD Cerknica in zdaj krasi naš ribiški dom.

Janka se bomo spominjali kot prijaznega, dobrovoljnega in družabnega prijatelja. Rad je delil svoje ribiško znanje in izkušnje. Tudi v zadnjem času nam je bil kljub bolezni pripravljen pomagati. S svojo marljivostjo, vztrajnostjo in poštenostjo nam bo ostal vzor. Ohranili ga bomo v lepem in spoštljivem spominu.

RD Cerknica

Jožef - Jože Simerl

(1943–2017)

Še Sava joka od izvora do iztoka, so bile besede, ko smo se na Ljubljanskih Žalah poslovili od dolgoletnega predsednika RD Medvode Jožeta Simerla. »Upanje,« si mi dejal, ko sva se poslednjič videla, »je še edino, kar nam ob zaključku življenjske poti ostane.« Nam, Jože, pa je ostal le še spomin na človeka, ki nam je bil drag. Bil je turoben oktobrski dan, ko smo se številni slovenski ribiči še zadnjič poklonili tvojemu spominu. Prijatelji in tvoji tesni ribiški sodelavci so v grob položili zlomljeno ribiško palico, številni praporščaki pa so ti izkazali še zadnji ribiški pozdrav.

Kot ob tvojemu slovesu bomo potovanje skozi čas začeli tam, ko si ugledal luč sveta. Bilo je daljnega leta 1943. O svoji mladosti in življenju nisi nikoli veliko govoril, a so ti spomini na tisto obdobje vselej pričarali nasmeh na sicer vedno resen obraz. Pa naj bo vse skupaj zavito v tančico skrivnosti. Življenje, ki si si ga izbral, je bilo polno odgovornosti. Častniški poklic ti je določal strog življenjski ritem. Ustvaril si si družino, topel dom, bil si ljubeč mož in oče. Pa vendar si želel še nekaj več, si ob priložnosti dejal in se zopet skrivnostno nasmehnil. Ribiškemu življenju si se zapisal do konca svojih dni.

V RD Medvode si se včlanil leta 1986, ribiški izpit pa si opravil leta 1988. Takratno vodstvo družine je v tebi spoznalo delavnega, ustvarjalnega, predvsem pa odgovornega ribiča, ki mu je veljalo zaupati. Tako si leta 1992 postal tajnik, leta 1999 blagajnik in leta 2002 predsednik RD Medvode, odgovorno funkcijo pa si opravljal do konca svojih dni. Ribištvu je postalo del tvojega življenja, v njem si našel svoj mir. Vedno pa si poudarjal, da tvoje delo ne bi doseglo ciljev, ki smo si jih skupaj zadali, če ti ob boku ne bi stali družina in zvesti ribiški sodelavci. Pri tvojem delu te je vodila velika skrb za reki Savo in Soro, ki sta bili s svojimi pritoki vedno bolj prizadeti z odplakami industrije in komunale, stalni pogini rib pa so terjali nadzor in varstvo okolja s čiščenjem in sanacijami. Kot da ne bi bilo dovolj dela, si tvorno sodeloval v krovni organizaciji in matični ZRD Ljubljana. Tvoje spodbudne, pa tudi kritične besede so vedno našle svoje mesto tam, kjer je bilo potrebno.

V svojem 30-letnem delovanju v slovenskem sladkovodnem ribištvu si prejel vsa mogoča ribiška priznanja in odlikovanja: znak za ribiške zasluge v svoji matični ribiški družini, prejel si plakete RD Medvode, bil si častni član RD Grosuplje, prejel si priznanja matične ZRD Ljubljana, RZS pa ti je podelila red za ribiške zasluge tretje, druge in prve stopnje, plaketo RZS z listino in leta 2017 še najvišje ribiško priznanje v sladkovodnem ribištvu, plaketo Ivana Franketa z značko in listino.

Za seboj si članom RD Medvode pustil bogato dediščino. Prav ribiški dom je bil vrh tvoje ustvarjalnosti, vztrajnosti in delavnosti. V prostori, kjer si prebil velik del svojega življenja, smo se vsi, ki smo te po-

spremili na tvoji zadnji poti, zbrali še enkrat in skupaj počastili tvoj spomin.

Prepričan sem, da bodo ribiči RD Medvode nadaljevali tvoje delo tam, kjer si ga končal, s potrpežljivostjo ustvarjalnostjo in v dobro slovenskega sladkovodnega ribištva.

Ohranili te bomo v trajnem in spoštljivem spominu.

Ribiči RD Medvode in ZRD Ljubljana

Martin Šušteršič

(1935–2016)

Minilo je že več kot leto dni, ko smo se na ljubljanskih Žalah poslovili od enega od starost slovenskega sladkovodnega ribištva, Martina Šušteršiča. Spomini

nanj so še vedno živi, dediščina, ki jo je pustil vsem nam, pa je bogat opus ustvarjalnosti in vztrajnosti. To nas zavezuje, da prizadevno in odgovorno nadaljujemo njegovo delo. Martin je ob posebnih priložnostih povedal: ne povezuje nas samo delo, povezuje nas sreča, skrita v zavesti lepote in skladnosti narave, vse to pa nas obvezuje, da tudi mi storimo vse in še več kot doslej v korist naših naslednikov. Ali smo res storili vse, bodo sodile generacije, ki bodo nadaljevale naše delo, mislim pa, da se vsi, ki delujemo v slovenskem sladkovodnem ribištvu, trudimo po svojih najboljših močeh in uresničujemo želje naših predhodnikov, tudi Martinove.

Martin je v ribištvu deloval pet desetletij. Ko se je leta 1965 vpisal v RD Straža Sava, verjetno niti pomislil ni, da ga bo življenje tesno povežalo z ribištvom do konca njegovih dni. Ves čas je prizadevno in odgovorno vztrajal pri svojem delu, s katerim je v ribištvu zapustil neizbrisen pečat.

Ribiški izpit je opravil leta 1966, leta 1982 pa še izpit za ribiškega čuvaja in gospodarja ter leto kasneje za izvajalca elektroribolova. V RD Straža Sava so hitro ugotovili, da je izjemen človek s sposobnostmi, ki odlikujejo le redke ljudi. Začetki delovanja v družini so bili skromni, cilji pa visoki. Iz skromnih montažnih hišic je v času Martinovega delovanja v RD zrastel ribiški dom z vsemi pritklinami. Na stari strugi reke Save

smo uredili ribnik, zgradili garažo in sodobno letno kuhinjo. Eden večjih in zelo obiskanih dogodkov, ribiški piknik, smo tako preselili v prostore, ki so ribičem omogočali normalno in kakovostno delo v zadovoljstvo množice obiskovalcev, ki še vedno vsako prvo soboto v septembru uživajo v ribjih specialitetah. V okolici ribiškega doma smo odkupili zemljišča, uredili razmerja med Savskimi elektrarnami in ribiško družino na področju odškodnin. Martin je s svojimi zvestimi sodelavci bodisi kot predsednik družine bodisi kot tajnik ali blagajnik postavil temelje in RD Straža Savo postavil v sam vrh dobro organiziranih ribiških družin. Vso zgodovino svojega delovanja je lepo opisal v knjižici 50 let Ribiške družine Straža Sava. Zaradi trajnih zaslug v slovenskem sladkovodnem ribištvo in vodenju družine je bil leta 1999 imenovan za častnega člana RD Straža Sava. Ne smemo pa pozabiti njegovih najbližjih, ki so strpno prenašali tegobe in težave ribištva, ki jih je Martin hočeš nočeš prinašal tudi v domače družinsko okolje, kjer je imel v ženi Zdenki veliko podporo.

S svojim velikim prijateljem Marjanom Ahčanom sta tvorno sodelovala tudi v organih zunaj RD. Martin je bil zelo spreten v komunikaciji, kar je uspešno uveljavljal na vseh področjih ribiškega usposabljanja. Bil je predsednik Komisije za usposabljanje RZS in pooblaščenec ZRD za zastopanje v krovni organizaciji. Bil je avtor in soustvarjalec različnih učbenikov, prav tako je bil predsednik ali član komisij za izobraževanje in izpite. Tudi pri tem je imel ekipo visoko strokovno poučenih prijateljev, ki so mu bili na področju usposabljanja ribičev v veliko pomoč.

Za svoje izjemno delo je prejel številna priznanja in odlikovanja v svoji matični družini pa tudi v ZRD Ljubljana in RZS. Plaketa Ivana Franketa z značko in listino je prišla zaslužen v prave roke. Martin je bil nanjo zelo ponosen.

Težko je v tako kratkem zapisu o izjemnem človeku zapisati vse, kar je ustvaril v svojem petdesetletnem delovanju v slovenskem sladkovodnem ribištvo. Lahko rečemo samo to, da se poklanjamo njegovemu spomenu. Tudi tu lahko zapišem misel iz Žalostinke: še Sava, Martin, joka od izvora do iztoka.

*Ribiči ZRD Ljubljana
in vsi, ki smo ga poznali*

Ponudba zaroda in mladice potočne postrvi za leto 2018

V letu 2018 imamo možnost prodaje viška iker z očmi, zarodnic in mladice 1+ potočne postrvi.

Ponudba zajema:

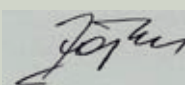
Kategorija	Število/teža	Cena brez DDV	Cena z DDV
ZAROD, PRIMEREN ZA VLAGANJE	1000	30 EVROV	32,85 EVROV
HHRANJEN ZAROD	1000	50 EVROV	54,75 EVROV
MLADICE 1+	KG	12 EVROV	13,14 EVROV

Mogoč je tudi nakup oplojenih iker potočne postrvi z očmi po konkurenčni ceni, ki je odvisna od količine naročila.

V primeru naročila vrednosti nad 1.000 evrov lahko zarod ali mladice po želji dostavimo na kraj vlaganja. Ribe si lahko po predhodnem dogovoru tudi ogledate v naši ribogojnici. Matična jata je pod nadzorom NVI in je boleznj prosta.

Za pojasnila smo vam na voljo na gsm 041 636 646.

*Predsednik RD Tržič
Janko Troha*

Popravek – dopolnilo

V obvestilu Nov ribolovni režim na zgornji Krki (Ribič, 12/2017, str. 397) je zapisano, da Zavod za ribištvo Slovenije (ZZRS) uvaja nov ribolovni režim na Krki, kjer lahko v enem dnevu lovijo lahko največ štirje ribiči.

Nov ribolovni režim je ZZRS uvedel v začetku ribolovne sezone 2017. Enak režim bo veljal tudi v letu 2018 s tem, da bo lahko v enem dnevu lovilo največ šest ribičev.

Zavod za ribištvo Slovenije

Foto: I. Holy

Mariniran file rdeče postrvi z zelenim jabolkom in kaprami ter postrvji file s panceto in ikrami v pehtranovi omaki

Ribje jedi, ki vam jih v nadaljevanju predstavlja Gojko Škorič, so nastajale v letni kuhinji v očarljivem istrskem okolju, kjer si je med bujnim zelenjem urezala svojo pot proti morju slikovita rečica Rižana. V bližini izvira stoji ribogojnica Branka Prodana, enega najbolj znanih slovenskih ribogojcev, ki je prijazno prispeval postrvi, iz katerih je Gojko pripravil nekaj imenitnih ribjih jedi. V prijetni družbi smo ob predajanju kulinaričnim užitek preživeli nepozaben dan.

Mariniran file rdeče postrvi z zelenim jabolkom, ikrami in kaprami

Za pripravo mariniranih filejev rdeče postrvi z zelenim jabolkom in kaprami za štiri osebe potrebujemo:

- 60 dag mariniranih filejev rdeče postrvi
- 2 zeleni jabolki
- 10 dag kaper
- 20 dag zelene solate
- eno pomarančo
- pol šopka drobnjaka
- 15 dag koriandra v zrnju za pripravo marinade
- 1 kg grobe soli za pripravo marinade
- 5 do 6 dag postrvjih iker
- 2 dl grškega jogurta
- 1 dl belega vinskega kisa
- 1,5 dl oljčnega olja
- 5 do 6 kapljic sojine omake
- sol
- poper

Marinado pripravimo tako, da sveže fileje postrvi položimo v posodo in jih obložimo z zmesjo grobe soli in koriandra. V marinadi jih pustimo šest ur. Nato jih vzamemo iz nje ter jih operemo pod tekočo vodo in posušimo s krpo. Mariniran file rdeče postrvi narežemo na tanke rezine. Na krožnik damo na rezance narezano zeleno solato, na majhne kocke narezano jabolko ter zmešamo, solimo in začinišmo z belim vinskim kisom in oljčnim oljem. Na to položimo rezine marinirane postrvi, po vrhu potresemo kape, dodamo na tanke rezine narezano jabolko, potresemo z ikrami, pokapljamo z oljčnim oljem in potresemo z drobnjakom. Zraven postrežemo jogurtovo omako, ki jo pripravimo iz grškega jogurta, pomarančnega soka, sojine omake, jo posolimo in popopravimo.

Ob jedi priporočamo istrsko malvazijo.

Mariniran file rdeče postrvi z zelenim jabolkom, ikrami in kaprami

Postrvji file s panceto in ikrami v pehtranovi omaki

Za pripravo postrvejega fileja s panceto in ikrami v pehtranovi omaki za štiri osebe potrebujemo:

- 80 dag filejev postrvi
- 10 dag pancete
- 5 jajc
- postrvje ikre
- 8 dag šalotke
- šopek drobnjaka
- peteršilj – po okusu
- 15 dag masla
- eno limeta
- eno limono
- lovorjev list
- 1 dl belega vinskega kisa
- 2 dl oljčnega olja
- sol
- poper

Postrvji file s panceto in ikrami v pehtranovi omaki

Postrvje fileje posolimo in popopravimo ter dodamo naribano lupino in limetin sok. V ponev damo pol masla in pol oljčnega olja. V ne prevroče maslo in oljčno olje damo postrvje fileje in nanje rezino pancete ter malo nasekljanega peteršilja. Pokrijemo s pokrovko in počasi pečemo, približno 10 minut.

Omako pripravimo tako, da v kozico damo kis, malo vode, drobno nasekljano šalotko, lovorjev list in poprova zrnca ter kuhamo toliko časa, da se tekočina zgosti na približno pet žlic. V drugi kozici zavremo vodo za kopel. Nanjo postavimo drugo posodo, v katero damo rumenjake in zgoščeno omako ter z mešalnikom mešamo, da nastane lepa pena. Po malem dodajamo stopljeno maslo in mešamo, da dobimo gosto omako. Odmaknemo s kopeli. Nato v omako vmešamo malo limoninega soka in nasekljan pehtran, ki smo ga predhodno blanširali in ohladili v mrzli vodi.

Na krožnik serviramo pečen postrvji file, prekrit z rezino pancete, ter prek njega prelijemo omako in potresemo z ikrami. Kot prilogo priporočamo kuhano zelenjavo – brokoli ali cvetačo.

Ob jedi priporočamo istrsko malvazijo.

Borut Jerše

Ribiška družina: **Bled**
Voda (revir): **Sava Bohinjka**
Vrsta ribe: **sulec**
Dolžina (cm); teža (kg): **~ 120 cm; ***
Način lova in vaba: **naključen ulov pri muharjenju**
Datum ulova: **junij 2017**
Ujel in izpustil: **Janez Obal**
Naslov: *

Ribiška družina: **Sevnica**
Voda (revir): **Sava**
Vrsta ribe: **smuč**
Dolžina (cm); teža (kg): **94 cm; 8,6 kg**
Način lova in vaba: **vijačenje, silikonska ribica**
Datum ulova: **17. 8. 2017**
Ujel: **Feliks Lukati**
Naslov: **Boštanj**

Ribiška družina: **Šempeter**
Voda (revir): **ribnik Preserje**
Vrsta ribe: **ščuka**
Dolžina (cm); teža (kg): **110 cm; ***
Način lova in vaba: **vijačenje**
Datum ulova: **3. november 2017**
Ujel: **Milan Vrsajkovič**
Naslov: *

Ribiška družina: **Barje**
Voda (revir): **Ljubljana, revir 34**
Vrsta ribe: **ščuka**
Dolžina (cm), teža (kg): **97 cm; 9 kg**
Način lova in vaba: **vijačenje, silikonska vaba**
Datum ulova: **4. oktober 2017**
Ujel: **Stane Zupančič**
Naslov: **Dol pri Ljubljani**

Ribiška družina: **Vrhnika**
Voda (revir): **Ljubljana – revir 30**
Vrsta ribe: **ščuka**
Dolžina (cm); teža (kg): **97 cm; 10,1 kg**
Način lova in vaba: **vijačenja, silikonska ribica**
Datum ulova: **4. november 2018**
Ujel: **Iztok Štucin**
Naslov: **Planina**

Ribiška družina : **Koper**
Voda revir: **Vanganelso jezero**
Vrsta ribe: **ščuka**
Dolžina (cm); teža (kg): **90 cm; 5 kg**
Način lova vaba: **vijačenje, silikonska vaba**
Datum lova: **23. julij 2017**
Ujel: **Marko Turk**
Naslov: **Koper**

Orjaški som

Zadnjega avgusta letos, na koncu vročega poletja, smo bili priča ulovu »monster« soma, natančneje somice v Šoštanjskem jezeru. Laični javnosti, ki včasih lovi ribe, se zdi takšen dogodek kot značilna ribiška sreča. Ribiči, ki spremljamo vodne ekosisteme, ribe, žal tudi ekoekstreme nerodnega človeka, vemo, da takšni ulovi niso naključje. Tudi zgodijo se ne naključnim ribičem.

Elektronske naprave za snemanje življenja v vodi – sonarji, ki kradejo romantiko ribolovu, takšne ribe že dlje časa zaznavajo tudi v Šoštanjskem jezeru. Prvi orjaški som, 242 cm, 84 kg, ker kapitalec je že skoraj skromna beseda, je bil opažen že leta 2015, ujel ga je Nejc Bizjak. Seveda je napovedal tekmovanje za naslednjega soma. Dve leti kasneje je njegov kolega Simon Turnšek dočkal boj za svojega rekordnega soma.

31. avgust 2017. Toplo jutro je napovedovalo vroč dan, kar je nakazal sonar, ki je na ekranu pokazal veliko žival. Napad soma je izzvalo bučkanje s čolna. Vaba domače izdelave – rdeči in črni umetni črvi, obtežena s svincem in zaključena z obveznim trojčkom, je ribo prepričala. Brez-kompromisen boj je trajal uro in 36 minut. Med utrujanjem je Simon uspel poklicati ženo, naj ga pride fotografirati. Nato si je nadel obvezno somarsko rokavico in ribo brez uporabe gafa sam potegnil v čoln. 2,7 m dolg čoln je bil za ribo prekratek in je rep visel prek premca.

Sledila sta pomirjujoča vožnja k bregu in telefonska obveščanje o izjemnem ulovu. Prišli smo z metrom in fotoaparati. Na pogled je kazalo gladko čez 2 m, meter je pokazal 234 cm. V pogledih mimoidočih je bilo videti zavist, v pogledih ribičev pa tudi majčkeno zavisti ... Tetnica se je ustavila pri 83 kg.

Pretresen, čeprav prekaljen ribič na plenilke, je Simon zaključil, da je to njegov največji som doslej. Kljub mednarodnim izkušnjam v tovrstnem ribolovu, kot npr reka Ebro, je rekord ujel doma.

Simon Turnšek, ki sicer lovi tudi drugod po svetu, je svojega življenjskega soma ujel kar doma.

V RD Paka Šoštanj smo pred štiridesetimi leti vložili nekaj somov v jezero. Ulovljena največja primerka po starosti sovpadata v tisto obdobje. Uspešno so se drstili, kar potrjujejo ujemi majših somov. Če je verjeti Simonu, je v jezeru še nekaj takih, tako da se tudi 100 kg zdi dosegljiva teža.

Matej Blagus

Priporočilo, kolikšne naj bi bile najmanjše mere trofejnih rib, je bilo objavljeno v Ribiču, 4/2006, najdete pa ga tudi na spletni strani Ribiške zveze Slovenije: <http://www.ribiska-zveza.si/ribolov/pogosta-vprasanja>.

